

IR-XIV.432.1.3.2022

DECYZJA NR 285 / 23
ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
z dnia 27 września 2023 roku

wydana w składzie:

- 1) Andrzej Bętkowski - Marszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 2) Renata Janik - Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego
- 3) Marek Jońca - Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 oraz art. 104 i art. 107 § 1-3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.) w związku z art. art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 1 pkt 2 lit. a, ust. 4, art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b i ust. 2 oraz art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.), art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r., poz. 702, z późn. zm.) oraz art. 9 ust.1 pkt 2, ust. 2 pkt 9 lit. b ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.), art. 41 ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2094, z późn. zm.),

po rozpatrzeniu wniosku ... z siedzibą w ..., NIP ..., KRS nr ...,

w sprawie: ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej Decyzją nr 244/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 10 maja 2023 r. nr 244/23 w przedmiocie odmowy udzielenia ulgi w postaci rozłożenia na raty zobowiązania określonego ostateczną decyzją Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 141/22 z dnia 2 lutego 2022 r.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu: 27 września 2023 r. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 orzeka:

utrzymać w mocy Decyzję nr 244/23 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego z dnia 10 maja 2023 r.

Uzasadnienie

Przedmiotem wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wniesionego przez ... : ... z siedzibą w ..., NIP ..., KRS nr ..., zwan... dalej „Beneficjentem” lub „...”, jest podjęta w dniu 10 maja 2023 r. przez Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucję Zarządzającą Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 (zwana dalej „Instytucją Zarządzającą” lub „Organem”), Decyzja administracyjna nr 244/23, zwaną dalej „decyzją nr 244/23”, w przedmiocie odmowy udzielenia ulgi w postaci rozłożenia na raty zobowiązania określonego ostateczną decyzją Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 141/22 z dnia 2 lutego 2022 r., zwaną dalej „decyzją nr 141/22”.

W przedmiotowej decyzji zawarto pouczenie o możliwości zwrócenia się do Instytucji Zarządzającej z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia tejże decyzji. Decyzja z dnia 10 maja 2023 r. została doręczona Beneficjentowi w dniu 17 maja 2023 r.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy sporządzony przez Beneficjenta, nadany przesyłką poleconą w dniu 31 maja 2023 r., wpłynął do Instytucji Zarządzającej w dniu 2 czerwca 2023 r. tj. został złożony w przewidzianym prawem terminie. Do przedmiotowego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy załączony został odpis tego wniosku wraz z potwierdzeniem z systemu bankowości elektronicznej wpłaty przez Beneficjenta na rachunek bankowy Instytucji Zarządzającej w dniu 23 maja 2023 r. kwoty ... zł.

W przedmiotowym wniosku Beneficjent zawnioskował o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz podtrzymał stanowisko prezentowane w przedmiotowej sprawie, a co za tym idzie ponownie wniósł o udzielenie wnioskowanej ulgi w formie rozłożenia na raty spłaty zobowiązania określonego decyzją nr 141/22.

Beneficjent w przedmiotowym wniosku o ponowne rozpatrzenie nie zgodził się ze stanowiskiem Instytucji Zarządzającej zawartym w uzasadnieniu decyzji nr 244/23 w zakresie co do braku uzasadnionych względów społecznych i gospodarczych przemawiających za udzieleniem wnioskowanej ulgi. Ponadto, Beneficjent poinformował w tym wniosku, że dokonał częściowej wpłaty kwoty zobowiązania w wysokości ... zł na rachunek bankowy Instytucji Zarządzającej, a także stwierdził, iż „...dotychczasową przyczyną braku spłaty zobowiązania objętego wnioskiem oraz nie złożenia wcześniej wniosku o udzielenie ulgi jest wyłącznie toczące się postępowanie sądownoadministracyjne mające na celu zbadanie prawidłowości wydania przytoczonych powyżej decyzji organu w przedmiocie obowiązku zwrotu kwoty dofinansowania.” Następnie, we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Beneficjent wskazał obszerną argumentację w zakresie prezentowanego stanowiska w przedmiotowej sprawie, która zostanie omówiona w dalszej części uzasadnienia niniejszej decyzji. Przedmiotowy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy podlega więc rozpoznaniu przez Instytucję Zarządzającą.

Właściwość Zarządu Województwa Świętokrzyskiego wykonującego zadania Instytucji Zarządzającej do rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wynika z art. 61 ust.4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, z późn. zm.), zwanej dalej „u.f.p.”. Ponadto, zgodnie z art. 67 ust.1 w zw. z art. 60 pkt 6 u.f.p. do spraw dotyczących należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.” i odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r., poz. 2651, z późn. zm.). W związku z powyższym, na podstawie art. 127 § 3 k.p.a. przedmiotowy wniosek Beneficjenta o ponowne rozpatrzenie sprawy podlega rozpoznaniu przy odpowiednim zastosowaniu przepisów k.p.a. dotyczących odwołań od decyzji. Instytucja Zarządzająca rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy posiada uprawnienia organu odwoławczego, o których mowa w art. 138 § 1 k.p.a., a zatem jest uprawniona do kontroli wydanej uprzednio decyzji oraz do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

W wyniku analizy materiałów zgromadzonych w sprawie Instytucja Zarządzająca stwierdza, że wydana w dniu 10 maja 2023 r. Decyzja nr 244/23 w przedmiocie odmowy udzielenia ulgi w postaci rozłożenia na raty zobowiązania określonego ostateczną decyzją Zarządu

Województwa Świętokrzyskiego nr 141/22 z dnia 2 lutego 2022 r. została wydana w sposób prawidłowy i tym samym utrzymuje ją w mocy.

Instytucja Zarządzająca rozpatrując wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przeprowadziła analizę i ocenę materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz dokonała poniższych ustaleń faktycznych.

W dniu 2 lutego 2022 r. Zarząd Województwa Świętokrzyskiego wydał ostateczną decyzję nr 141/22, utrzymującą w mocy wydaną w dniu 27 października 2021 r. decyzję nr 125/21 Zarządu Województwa Świętokrzyskiego, określającą: ... z siedzibą w ..., nr KRS ..., NIP ..., zwan... dalej „...” (które wstąpiło w prawa i obowiązki ... z siedzibą ..., nr KRS: ..., NIP ...) przypadającą do zwrotu kwotę dofinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, zwanego dalej „EFRR” wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, udzielonego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW... (z późn. zm.) (zwaną dalej „umową o dofinansowanie”) zawartej w dniu ... r. z ... z siedzibą w ... na dofinansowanie Projektu nr RPSW... pn.: „...”. W ostatecznej decyzji nr 141/22 i poprzedzającej ją decyzji nr 125/21 określona kwota zwrotu części dofinansowania ze środków EFRR wynosiła: ... zł (słownie: ...) wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, naliczonymi od dnia przekazania środków dofinansowania do dnia zwrotu środków.

Zgodnie z treścią art. 207 ust. 1 u.f.p. Beneficjent zobowiązany był do zwrotu dofinansowania wraz z należnymi odsetkami w terminie 14 dni liczonych od dnia doręczenia ostatecznej decyzji. Do Instytucji Zarządzającej wpłynęła skarga Beneficjenta na decyzję ostateczną nr 141/22 wraz z wnioskiem o wstrzymanie jej wykonania. Instytucja Zarządzająca w dniu 20 kwietnia 2022 r. wydała Postanowienie nr 170/22 o odmowie wstrzymania wykonania decyzji nr 141/22. Beneficjent złożył skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, zwanego dalej „WSA w Kielcach”, wraz z wnioskiem o wstrzymanie wykonania decyzji ostatecznej nr 141/22.

Postanowieniem sygn. akt I SA/Ke 183/22 z dnia 28 kwietnia 2022 r. WSA w Kielcach oddalił wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji. Następnie, Beneficjent wniósł do Naczelnego Sądu Administracyjnego, zwanego dalej „NSA”, zażalenie na ww. postanowienie WSA w Kielcach.

Postanowieniem sygn. akt I GZ 190/22 z dnia 29 czerwca 2022 r. NSA zażalenie to oddalił.

Jednocześnie, na podstawie Wyroku sygn. akt I SA/Ke 183/22 z dnia 22 września 2022 r. WSA

w Kielcach oddalił skargę na decyzję ostateczną nr 141/22. ... złożył... skargę kasacyjną do NSA od wyroku WSA w Kielcach z dnia 22 września 2022 r. wraz z wnioskiem o wstrzymanie wykonania decyzji nr 125/21 i 141/22. Do dnia wydania niniejszej decyzji wniosek i skarga nie zostały rozpoznane przez NSA.

W związku z brakiem zwrotu zobowiązania z ww. decyzji, Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.1.3.2021 z dnia 25 stycznia 2023 r. skierowała do Beneficjenta upomnienie nr 1/2023, w którym na podstawie art. 15 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479 z późn. zm.) wezwała ..., ... **NIP: ...**, któr... wstąpiła w prawa i obowiązki ... **z siedzibą ...**, **NIP: ...**, do dokonania wpłaty następujących należności:

1) Dofinansowanie projektu nr RPSW... ze środków EFRR podlegające zwrotowi zgodnie z Decyzją Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 125/21 z dnia 27 października 2021 r., wypłacone na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW..., zawartej w dniu ... r., tj. należność główna ... zł, odsetki za okres od dnia 08.01.2018 r. do dnia 25.01.2023 r. w kwocie ... zł,

2) Dofinansowanie projektu nr RPSW... ze środków EFRR podlegające zwrotowi zgodnie z Decyzją Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 125/21 z dnia 27.10.2021 r., wypłacone na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW..., zawartej w dniu ... r., tj. należność główna ... zł, odsetki za okres 08.01.2018 r. do dnia 25.01.2023 r. w kwocie ... zł,

3) Dofinansowanie projektu nr RPSW... ze środków EFRR podlegające zwrotowi zgodnie z Decyzją Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 125/21 z dnia 27.10.2021 r., wypłacone na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW..., zawartej w dniu ... r., tj. należność główna ... zł, odsetki za okres 25.04.2018 r. do dnia 25.01.2023 r. w kwocie ... zł,

4) Dofinansowanie projektu nr RPSW... ze środków EFRR podlegające zwrotowi zgodnie z Decyzją Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 125/21 z dnia 27.10.2021 r., wypłacone na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW..., zawartej w dniu ... r., tj. należność główna ... zł, odsetki za okres 25.04.2018 r. do dnia 25.01.2023 r. w kwocie ... zł,

5) Dofinansowanie projektu nr RPSW... ze środków EFRR podlegające zwrotowi zgodnie z Decyzją Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 125/21 z dnia 27.10.2021 r., wypłacone na podstawie umowy o dofinansowanie nr RPSW..., zawartej w dniu ... r., tj. należność główna ... zł, odsetki za okres 25.04.2018 r. do dnia 25.01.2023 r. w kwocie ... zł,

- 6) Dalsze odsetki do doliczenia w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych (16,5%) od 26.01.2023 r. do dnia obciążenia rachunku bankowego Beneficjenta spłaconą kwotą (włącznie z tymi dniami) od kwoty głównej środków EFRR wskazanej w Decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 125/21 z dnia 27.10.2021 r.,
- 7) Koszty upomnienia – 16,00 zł.

Łączna należność do zwrotu i zapłaty przez Beneficjenta w przedmiotowym upomnieniu według stanu na dzień 25 stycznia 2023 r. wyniosła więc kwotę: ... zł.

Beneficjent potwierdził odbiór upomnienia w dniu 1 lutego 2023 r.

W dniu 7 lutego 2023 r. do Instytucji Zarządzającej wpłynął wniosek Beneficjenta wszczynający postępowanie administracyjne w sprawie udzielenia ulgi w spłacie zobowiązania poprzez rozłożenie na 12 miesięcznych rat należności w kwocie ... zł wynikającej z upomnienia nr 1/2023 z dnia 25 stycznia 2023 r. Do przedmiotowego wniosku o udzielenie ulgi Beneficjent nie załączył harmonogramu spłaty zobowiązania w podziale na raty i terminy płatności tych rat, czyli podstawowej informacji uszczegóławiającej zakres formy wnioskowanej ulgi, jakim są w tym przypadku raty spłaty zobowiązania. Przedmiotowy wniosek o udzielenie ulgi Beneficjent uzasadnił ważnym interesem podatnika rozumianym jako niemożliwość dalszego prowadzenia działalności w zakresie ... w przypadku konieczności jednorazowego uregulowania ww. zobowiązania.

W związku z wnioskiem Beneficjenta z dnia 6 lutego 2023 r., zgodnie z treścią art. 61 § 1 k.p.a. zostało wszczęte postępowanie administracyjne w przedmiocie udzielenia ulgi w postaci rozłożenia na raty spłaty zobowiązania, określonego ostateczną decyzją nr 141/22.

Następnie, pismem znak IR-XIV.432.1.3.2022 z dnia 13 lutego 2023 r. Beneficjent został poinformowany, że zgodnie z treścią art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. należności, o których mowa w art. 60 u.f.p., właściwy organ może na wniosek zobowiązanego umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności – w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego. Pozytywne rozpatrzenie wniosku stanowiącego przedmiot postępowania ws. udzielenia ulgi wymagało więc wykazania przez Beneficjenta jednej z powyższych przesłanek. W piśmie z dnia 13 lutego 2023 r. Instytucja Zarządzająca wskazała również Beneficjentowi, że na podstawie art. 64 ust. 2 u.f.p. w przypadku podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą ulgi mogą być udzielone z uwzględnieniem

przepisów dotyczących pomocy publicznej. W takim przypadku Beneficjent jest zobowiązany wykazać czy, wnioskowana pomoc:

- nie stanowi pomocy publicznej,
- stanowi pomoc de minimis,
- stanowi inną niż de minimis pomoc publiczną.

Ponadto poinformowano Beneficjenta, że w tym zakresie zastosowanie mają przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r., poz. 702, z późn. zm.) oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy, tj. Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis z dnia 29 marca 2010 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 311), Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc inną niż pomoc de minimis lub pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie z dnia 29 marca 2010 r. (Dz. U. Nr 53, poz. 312). Jednocześnie w piśmie tym Beneficjent został również poinformowany, że jako podmiot prowadzący działalność gospodarczą (tj. w formie ...) jest zobowiązany do przedłożenia zaświadczeń, oświadczeń lub informacji zgodnie z wzorami obowiązującymi w ww. aktach wykonawczych. Ponadto, w piśmie tym wyjaśniono Beneficjentowi, że na podstawie art. 37 ust. 7 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej do czasu przekazania zaświadczeń, oświadczeń lub informacji pomoc publiczna nie może być udzielona.

W związku z powyższym, Instytucja Zarządzająca w piśmie z dnia 13 lutego 2023 r. wezwała Beneficjenta również do określenia rodzaju pomocy o jaką się ubiega. Beneficjent został pouczony, że w przypadku gdy pomoc zostanie zakwalifikowana jako *pomoc de minimis*, wówczas należy przedstawić informacje i dokumenty, o których mowa w § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc inną niż pomoc de minimis lub pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie z dnia 29 marca 2010 r.

Beneficjent został również zobowiązany do przekazania w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego pisma stosownych dokumentów potwierdzających sytuację ekonomiczną ... tj. wszystkich danych niezbędnych do rozpatrzenia przedmiotowego wniosku o udzielenie ulgi. Pismo zostało odebrane przez Beneficjenta w dniu 21 lutego 2023 r.

W związku z koniecznością uzupełnienia przez Beneficjenta dokumentacji do wniosku o ulgę, Instytucja Zarządzająca w dniu 1 marca 2023 r. stosownie do postanowień art. 36 § 1 i 2 k.p.a. przesłała do Beneficjenta zawiadomienie w sprawie zmiany terminu załatwienia przedmiotowej

sprawy tj. wskazano termin do dnia 18 maja 2023 r. Beneficjent potwierdził odbiór tego zawiadomienia w dniu 3 marca 2023 r.

W odpowiedzi na pismo Instytucji Zarządzającej z dnia 13 lutego 2023 r. Beneficjent przekazał do Instytucji Zarządzającej pismo znak: ... z dnia 9 marca 2023 r. wraz z załączonymi dokumentami dot. sytuacji ekonomicznej Beneficjenta, tj. sprawozdania finansowe: ... oraz ... za lata: 2019, 2020 i 2021 r. Jednocześnie w piśmie tym Beneficjent poinformował, że: *„Przedłożenie dokumentów za rok 2022 nie było jeszcze możliwe z uwagi na trwającą procedurę badania sprawozdań finansowych.”*

Instytucja Zarządzająca pismem znak: IR-XIV.432.1.3.2022 z dnia 21 marca 2023 r., zgodnie z art. 10 § 1 k.p.a. zawiadomiła Beneficjenta o zgromadzeniu materiału dowodowego do wydania decyzji, a także poinformowała, że na podstawie art. 79a § 1 k.p.a. w postępowaniu wszczętym na żądanie strony, informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, organ administracji publicznej jest obowiązany do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony. Jednocześnie w zawiadomieniu tym Instytucja Zarządzająca ponownie wskazała podstawę prawną do określenia przez Beneficjenta rodzaju o jaką pomoc się ubiega, tj. art. 64 ust. 2 u.f.p. zgodnie z którym właściwy organ, na wniosek zobowiązanego prowadzącego działalność gospodarczą, może udzielać określonych w art. 64 ust. 1 pkt 2 u.f.p. ulg w spłacie zobowiązań z tytułu należności, o których mowa w art. 60 u.f.p., które: nie stanowią pomocy publicznej; stanowią pomoc de minimis; stanowią inną niż de minimis pomoc publiczną. Jednocześnie wskazano, że w tym zakresie zastosowanie mają przepisy ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej oraz przepisy wykonawcze do tej ustawy, tj. Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis, Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc inną niż pomoc de minimis lub pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie. Ponadto poinformowano Beneficjenta, że zgodnie z treścią § 2 ust. 2 przywołanego rozporządzenia Rady Ministrów informacje, o jakich mowa w § 2 ust. 1 i 1a rozporządzenia, przekazuje się na formularzu, którego wzór określa załącznik do rozporządzenia.

W związku z powyższym poinformowano Beneficjenta, że jako podmiot ubiegający się o udzielenie wnioskowanej ulgi jest zobowiązany wskazać o jaki rodzaj ww. pomocy publicznej się ubiega oraz może przekazać brakujące dokumenty, o których jest mowa w § 2 ust. 1

przywołanych powyżej rozporządzeń Rady Ministrów. W tym samym zawiadomieniu ponownie poinformowano Beneficjenta, że zgodnie z art. 37 ust. 7 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej do czasu przekazania przez podmiot ubiegający się o pomoc zaświadczeń, oświadczeń lub informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1 tej ustawy, pomoc nie może być udzielona temu podmiotowi. W zawiadomieniu z dnia 21 marca 2023 r. wskazano również Beneficjentowi, że zgodnie z treścią art. 79a § 2 k.p.a., Beneficjent może „...*przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek, od których zależy uwzględnienie jego wniosku.*” Beneficjent odbiór przedmiotowego zawiadomienia potwierdził w dniu 24 marca 2023 r. W odpowiedzi na ww. zawiadomienie Beneficjent nadał w dniu 31 marca 2023 r. przesyłkę za pośrednictwem Poczty Polskiej S.A. tj. pismo znak: ... z dnia 31 marca 2023 r. wraz z załącznikami tj. ... za 2022 r., „Formularzem informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc inną niż pomoc w rolnictwie lub rybołówstwie, pomoc de minimis lub pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie” oraz pismami z dnia 26 czerwca i 22 lipca 2019 r. Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK). W piśmie z dnia 31 marca 2023 r. Beneficjent poinformował, że „*wnioskowana pomoc nie stanowi pomocy publicznej w rozumieniu przepisów o pomocy „de minimis” ani pomocy de minimis*”. Jednocześnie Beneficjent wskazał, że z ww. załączonych pism otrzymanych od UOKiK wynika, iż „*pomoc dla podmiotów z sektora ...*”. Ponadto, Beneficjent poinformował, że udział procentowy ... oraz innej niż działalność ... działalności gospodarczej ma charakter jedynie ... i wynoszący ok. ...% ogólnej wartości przychodów. Beneficjent poinformował również, że z „*daleko posuniętej ostrożności prawnej*” składa w załączeniu „Formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc inną niż pomoc w rolnictwie lub rybołówstwie, pomoc de minimis lub pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie” z dnia 31 marca 2023 r. W tak ustalonym stanie faktycznym i po przeanalizowaniu całości zgromadzonego materiału dowodowego Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca RPOWŚ na lata 2014-2020 wydał w dniu 10 maja 2023 r. Decyzję nr 244/23 orzekającą o odmowie udzielenia ulgi w postaci rozłożenia na raty zobowiązania określonego ostateczną decyzją Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 141/22 z dnia 2 lutego 2022 r. W decyzji nr 244/23 zawarto pouczenie o możliwości zwrócenia się do Instytucji Zarządzającej z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia lub prawie wniesienia do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargi na decyzję w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia. Decyzję nr 244/23 doręczono Beneficjentowi w dniu 17 maja 2023 r.

W dniu 31 maja 2023 r. w przewidzianym prawem terminie (vide: art. 127 § 3 k.p.a.) Beneficjent nadał przesyłką pocztową do Instytucji Zarządzającej przedmiotowy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, który wpłynął w dniu 2 czerwca 2023 r.

W dniu 28 czerwca 2023 r. (tj. pismo znak: IR-XIV.432.1.3.2022) na podstawie art. 10 § 1 k.p.a. zawiadomiono Beneficjenta, że został przygotowany materiał dowodowy do wydania decyzji w sprawie ponownego rozpatrzenia sprawy. Ponadto, w zawiadomieniu tym zgodnie z treścią art. 79a § 1 k.p.a. poinformowano Beneficjenta, że zobowiązany jest do wskazania przesłanek od niego zależnych, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane i co w konsekwencji może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem Beneficjenta jako strony tego postępowania. Instytucja Zarządzająca wskazała Beneficjentowi, że mając na uwadze argumentację wniesioną przez Beneficjenta we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy:

„...w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym prowadzonym na wniosek Beneficjenta powinien on złożyć wszelkie dokumenty uwiarygadniające prezentowane stanowisko w sprawie, tj. w przedmiocie, np. danych finansowych o ... itp., ..., o których Beneficjent wskazuje we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, iż nie zostały one uwzględnione w przekazanych sprawozdaniach finansowych. Ponadto, Beneficjent nie przekazał harmonogramu spłat rat zobowiązania określonego decyzją ostateczną Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 141/22 z dnia 2 lutego 2022 r., o czym był już uprzednio informowany w uzasadnieniu decyzji Zarządu Województwa Świętokrzyskiego nr 244/23 z dnia 10 maja 2023 r.” Instytucja Zarządzająca w zawiadomieniu wskazała również, że Beneficjent musi mieć świadomość, iż zgodnie z ogólną zasadą postępowania dowodowego, ciężar dowiedzenia spoczywa na tym, kto wywodzi określone skutki prawne, a co za tym idzie Beneficjent zobowiązany jest do udowodnienia i wykazania wszystkich okoliczności, które jego zdaniem uzasadniają udzielenie przedmiotowej ulgi. Jednocześnie, wskazano Beneficjentowi, że w świetle art. 79a § 1 k.p.a. nieprzekazanie niezbędnych zaświadczeń, oświadczeń lub informacji może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem sformułowanym we wniosku o ulgę. W przedmiotowym zawiadomieniu wyznaczono więc 7-dniowy termin od daty doręczenia na zapoznanie się przez Beneficjenta z aktami sprawy, w oparciu o które zostanie podjęta stosowna decyzja i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Ponadto, z uwagi na konieczność doręczenia tego zawiadomienia oraz umożliwienia Beneficjentowi wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, sprawa nie mogła być rozpatrzona w ustawowym terminie. W związku z czym,

poinformowano Beneficjenta, że przedmiotowa sprawa zostanie załatwiona do dnia 31 sierpnia 2023 r. Beneficjent potwierdził odbiór zawiadomienia w dniu 3 lipca 2023 r.

Jednocześnie w zakresie dokonanych przez Beneficjenta dwóch częściowych spłat zobowiązania w kwotach odpowiednio ... zł (tj. wpłata z dnia 23 maja 2023 r.) oraz ... zł (wpłata z dnia 6 czerwca 2023 r.) Instytucja Zarządzająca dokonała ich odpowiedniego zaliczenia i wydała w tym zakresie Postanowienie nr 249/23 z dnia 30 czerwca 2023 r. i Postanowienie nr 258/23 z dnia 12 lipca 2023 r.

W odpowiedzi na ww. zawiadomienie Beneficjent w dniu 12 lipca 2023 r. przekazał do Instytucji Zarządzającej pismo znak: ... z dnia 10 lipca 2023 r. wraz z załącznikami w postaci zestawień przelewów wykonywanych przez Beneficjenta od początku bieżącego roku do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Urzędu Skarbowego oraz W piśmie tym Beneficjent wskazał, że wnosi o rozłożenie spłaty zobowiązania na 10 równych comiesięcznych rat, z terminem płatności do 15-tego dnia każdego miesiąca, począwszy od miesiąca sierpnia 2023 r.

W ramach załączonych do tego pisma wydruków zleceń płatności Beneficjent przekazał potwierdzenia zapłaty należności względem takich podmiotów jak: ..., ..., Urząd Skarbowy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Jednocześnie, wraz z ww. drukami zleceń płatności nie zostały przekazane przez Beneficjenta wymienione w tytułach zapłaty poszczególnych przelewów kopie następujących dokumentów: Umowa nr ..., Porozumienie nr ..., Porozumienie nr ..., Porozumienie nr ..., Porozumienie nr ..., ZUS Umowa nr ..., ZUS Umowa nr ..., Umowa nr

W związku z powyższym niemożliwa była weryfikacja przez Instytucję Zarządzającą aktualnego stanu istniejących zobowiązań Beneficjenta pozostających do spłaty względem innych podmiotów. Jednocześnie zauważyć należy, że w ramach przekazanych ww. przelewów załączono potwierdzenie za okres od stycznia 2023 r. do lipca 2023 r. spłat należności przez Beneficjenta względem podmiotu ... na poszczególne kwoty w wysokości np.: ... zł, ... zł, ... zł, ... zł, ... zł, których kwoty przekraczają wysokość dotychczas dokonanych do Instytucji Zarządzającej poszczególnych częściowych wpłat na poczet przedmiotowego zobowiązania tj. kwot w wysokości po ... zł i kwoty ... zł. Ponadto, z uwagi na fakt, że Beneficjent nie przekazał kopii ww. Porozumień, w oparciu o które dokonuje ww. wpłat na rzecz podmiotu ... niemożliwa była identyfikacja kwoty całości zobowiązania Beneficjenta względem tego podmiotu, a po numerze roku w ramach numeru jednego z tych Porozumień (tj. 2022), widniejącym w tytułach przelewu, można jedynie wysnuć przypuszczenie, iż jest to zobowiązanie zaciągnięte w roku 2022, czyli w momencie, gdy Beneficjent miał już świadomość konieczności zwrotu środków dofinansowania wraz z odsetkami

do Instytucji Zarządzającej tj. zgodnie z ustaleniami Informacji Pokontrolnej nr 2/N/I/RPO/2018/P z dnia 23 lutego 2021 r. oraz Erraty do Informacji Pokontrolnej nr 2/N/I/RPO/2018/P z dnia 23 lutego 2021 r. przekazanej za pismem znak z KC-I.432... dnia 3 marca 2021 r.

Następnie, po analizie ww. dokumentacji przekazanej przez Beneficjenta w dniu 12 lipca 2023 r. należy wskazać, że w ramach przekazanych rachunków bankowych Beneficjenta stwierdzono na koniec miesiąca marca 2023 r. saldo istniejących środków na danym rachunku po operacji na kwotę ponad ... zł, w miesiącu kwietniu na dzień 19.04.2023 r. na kwotę ponad ... zł, w miesiącu maju 2023 r. na dzień 23.05.2023 r. na kwotę ponad ... zł, w miesiącu czerwcu 2023 r. na dzień 20.06.2023 r. na kwotę ponad ... zł, w miesiącu lipcu 2023 r. na dzień 05.07.2023 r. na kwotę ponad ... zł. Jednocześnie zaznaczyć należy, że jak wynika z przekazanych przez Beneficjenta ww. potwierdzeń przelewów zostały na nich wygenerowane przez Beneficjenta w sposób selektywny informacje dotyczące wyłącznie określonych ww. podmiotów i przekazywanych do nich płatności czyli obciążeń na rachunku, a co za tym idzie brak jest na nich pełnych informacji co do kwot uznań na rachunku czy innych obciążeń finansowych.

Następnie z uwagi na konieczność przeanalizowania ww. materiału dowodowego wniesionego przez Beneficjenta w dniu 12 lipca 2023 r. Instytucja Zarządzająca zawiadomieniem znak: IR-XIV.432.1.3.2022 z dnia 31 lipca 2023 r. w oparciu o treść art. 36 § 1 k.p.a. poinformowała Beneficjenta o wydłużeniu terminu załatwienia przedmiotowej sprawy, wskazując nowy termin jej załatwienia tj. do dnia 29 września 2023 r. Beneficjent potwierdził odbiór tego zawiadomienia w dniu 2 sierpnia 2023 r.

Jednocześnie w zakresie dokonanej przez Beneficjenta kolejnej częściowej spłaty zobowiązania w kwocie: ... zł (tj. wpłata z dnia 24 lipca 2023 r.) Instytucja Zarządzająca dokonała jej odpowiedniego zaliczenia i wydała w tym zakresie Postanowienie nr 264/23 z dnia 9 sierpnia 2023 r. W dniu 23 sierpnia 2023 r. Beneficjent dokonał kolejnej częściowej spłaty zobowiązania w kwocie: ... zł.

W związku z powyższym oraz mając na uwadze fakt, że przedmiotowe postępowanie administracyjne prowadzone jest na wniosek Beneficjenta, ww. analiza materiału dowodowego została oparta na wyżej omówionym materiale dowodowym wniesionym przez Beneficjenta w toku postępowania administracyjnego przed wydaniem decyzji nr 244/23 oraz po otrzymaniu ww. zawiadomienia z dnia 28 czerwca 2023 r. informującego o uprawnieniach wynikających z treści art. 79a § 1 k.p.a.

Po ponownej analizie całości zgromadzonego materiału dowodowego należało więc stwierdzić, co następuje:

Zgodnie z art. 61 ust. 1 pkt 2 lit a u.f.p. organem pierwszej instancji właściwym do wydawania decyzji w odniesieniu do należności wskazanych w art. 60 pkt 6 u.f.p. jest instytucja zarządzająca. Na podstawie art. 64 ust 1 pkt 2 lit b u.f.p. należności o których mowa w art. 60 u.f.p. właściwy organ umarza w części, odracza terminy spłaty całości albo części należności lub rozkłada na raty płatności całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

Zapisy niniejszej ustawy dają instytucji zarządzającej możliwość rozkładania na raty płatności całości albo części należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publicznoprawnych. Należności publicznoprawne należy rozumieć jako należności niebędące podatkami i opłatami, stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publicznoprawnych. Ich podstawą są przepisy powszechnie obowiązującego prawa, a cechą charakterystyczną podporządkowanie w granicach wyznaczonych prawem objętych nimi jednostek, organom wyposażonym we władztwo publiczne. Na mocy art. 60 pkt 6 u.f.p. do niepodatkowych należności o charakterze publicznoprawnym należą należności z tytułu zwrotu płatności dokonanych w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich.

Zgodnie z art. 6 i art. 9 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.) (zwana dalej: ustawą wdrożeniową) za przygotowanie i prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą w przypadku regionalnego programu operacyjnego jest zarząd województwa. Na podstawie art. 9 ust 2 pkt 9 lit. b ustawy wdrożeniowej do zadań instytucji zarządzającej należy wydawanie decyzji o umorzeniu w całości albo w części oraz o odroczeniu albo rozłożeniu na raty spłaty należności wynikających z obowiązku zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań, o których mowa w art. 61 u.f.p.

Następnie, zgodnie z art. 61 ust. 4 u.f.p. w przypadku wydania decyzji w pierwszej instancji przez instytucję zarządzającą służy wniosek do tej instytucji albo organu o ponowne rozpatrzenie sprawy. W związku z regulacją prawną art. 67 ust.1 u.f.p. do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60, nieuregulowanych niniejszą ustawą stosuje się przepisy k.p.a. i odpowiednio

przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

W świetle art. 104 i art. 107 k.p.a., organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, która rozstrzyga sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończąca sprawę w danej instancji.

Zgodnie z art. 41 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2094, z późn. zm.) do zadań zarządu województwa należy w szczególności przygotowywanie projektów strategii rozwoju województwa, planu zagospodarowania przestrzennego i regionalnych programów operacyjnych oraz ich wykonywanie.

Na podstawie art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa decyzje wydane przez zarząd województwa w sprawach z zakresu administracji publicznej podpisuje marszałek. W decyzji wymienia się imiona i nazwiska członków zarządu, którzy brali udział w wydaniu decyzji.

Podstawowy akt prawa krajowego, który określa zasady prowadzenia polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020, podmioty prowadzące tę politykę oraz tryb współpracy między nimi, stanowi ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020. Zgodnie z postanowieniami zawartymi w art. 9 ust. 1 pkt 2 ustawy wdrożeniowej za przygotowanie i prawidłową realizację programu operacyjnego odpowiada instytucja zarządzająca, którą w przypadku programu regionalnego jest zarząd województwa.

Do zadań instytucji zarządzającej należy między innymi (vide: art. 9 ust. 2):

- wydawanie decyzji o umorzeniu w całości albo w części oraz o odroczeniu albo rozłożeniu na raty spłaty należności wynikających z obowiązku zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów, projektów lub zadań, o których mowa w art. 61 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. | o finansach publicznych.

W postępowaniu wszczętym na wniosek Beneficjenta, Instytucja Zarządzająca jest związana treścią i zakresem żądania Beneficjenta. W związku z tym, Instytucja Zarządzająca na wniosek Beneficjenta prowadzącego działalność gospodarczą, bada przesłanki udzielenia ulgi w postaci

rozłożenia na raty płatności całości albo części należności publicznoprawnych przy uwzględnieniu przesłanek społecznych lub gospodarczych, w szczególności możliwości płatniczych zobowiązanego.

W myśl art. 64 ust. 2 u.f.p., właściwy organ, na wniosek zobowiązanego, prowadzącego działalność gospodarczą może udzielać określonych w art. 64 ust.1 pkt 2 ulg w spłacie zobowiązań, które:

- 1) *„nie stanowią pomocy publicznej,*
- 2) *stanowią pomoc de minimis albo pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie - w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis,*
- 3) *stanowią pomoc publiczną:*
 - a) *mającą na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi,*
 - b) *mającą na celu zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce,*
 - c) *zgodną z zasadami rynku wewnętrznego Unii Europejskiej, której dopuszczalność została określona przez właściwe organy Unii Europejskiej, udzielaną na przeznaczenia inne niż wymienione w lit. a i b.”*

Warunki określone w art. 64 ust. 2 u.f.p. zawężają w stosunku do prowadzących działalność gospodarczą dopuszczalność stosowania ulg. Oznacza to, iż rozpoznanie wniosku przedsiębiorcy o udzielenie ulgi wymaga w pierwszej kolejności oceny, czy ulga będzie stanowiła pomoc publiczną, a jeżeli tak to jakiego rodzaju. Dopiero, w drugiej kolejności celowe jest badanie wniosku pod kątem kryteriów, o których mowa w art. 64 ust.1 u.f.p.

Pomoc publiczna to ingerencja instytucji państwowych, polegająca na przyznaniu w jakiegokolwiek formie, pomocy pojedynczemu podmiotowi gospodarczemu bądź grupie podmiotów, prowadząca do zakłócenia konkurencji na wolnym rynku.

W szerszym znaczeniu, pomocą publiczną są też inne instytucje prawne uprzywilejowujące wspomagany podmiot względem pozostałych (indywidualne zwolnienia podatkowe, gwarancje rządowe, monopole etc.).

Pomoc publiczna jest zdefiniowana w art. 107 ust. 1 Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. 2004.90.864/2 z późn. zm.): **„Z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktatach, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna**

z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami

Członkowskimi.” Pomoc ta może przybrać formę: rozłożenia na raty należności, odroczenia terminu spłaty należności lub umorzenie należności. Ulga w postaci rozłożenia na raty należności będzie pomocą publiczną, jeżeli jednocześnie zostaną spełnione cztery przesłanki:

1. wsparcie jest przyznawane przedsiębiorstwu w rozumieniu unijnego prawa konkurencji przez państwo lub pochodzi ze środków publicznych,
2. udzielane jest na warunkach korzystniejszych niż oferowane na rynku,
3. ma charakter selektywny, czyli uprzywilejowuje określone przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa, bądź produkcję określonych towarów,
4. zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

W zakresie pierwszej z ww. przesłanek w zakresie uznania udzielenia danej ulgi za pomoc publiczną należy wskazać, że umowa o dofinansowanie projektu zawarta pomiędzy Instytucją Zarządzającą a Beneficjentem zakładała przyznanie dofinansowania, które, jak stanowi § 2 ust.3 umowy oznacza: „*współfinansowanie UE w kwocie: ... PLN (słownie: ... zł, .../100) i stanowiącej nie więcej niż ...% kwoty całkowitych wydatków kwalifikowalnych Projektu.*” Środki te tj. środki współfinansowania UE czyli Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego są w myśl art. 5 ust. 1 i 3 u.f.p. środkami publicznymi, stąd nawet w sytuacji, kiedy Instytucja Zarządzająca nie wyraziła zgody na zastosowanie ulgi w postaci rozłożenia zobowiązania na raty zasadnym było rozważenie na temat charakteru ww. środków finansowych. Następnie w zakresie drugiej z ww. przesłanek należy wskazać, że ... w ... jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 43¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. z 2023 r., poz. 1610, z późn. zm.), ponieważ zgodnie z definicją tam zawartą: „*Przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna, o której mowa w art. 33 § 1, prowadząca we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową.*” Status przedsiębiorcy może przysługiwać zarówno osobom fizycznym, jak i osobom prawnym oraz jednostkom organizacyjnym niebędącym osobami prawnymi, ale mającym zdolność prawną. Osobą prawną – przedsiębiorcą mogą być ... (...) a także inne osoby prawne (np. ...). Beneficjent jako osoba prawna prowadząca działalność w formie ... w ramach przekazanych ... oraz ... wykazał osiągnięcie zysku z tytułu ww. działalności gospodarczej, a co za tym idzie jest przedsiębiorcą i udzielenie ulgi będzie stanowić niewątpliwą korzyść ekonomiczną dla wnioskodawcy. Następnie, w zakresie trzeciej z ww. przesłanek należy

wskazać, że z uwagi na selektywny charakter ulgi, czyli uprzywilejowanie określonego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstw, bądź produkcji określonych towarów – każda przyznana ulga uprzywilejowuje wnioskujący o nią podmiot względem innych. Natomiast, w zakresie ww. czwartej i ostatniej przesłanki wskazać należy, że zakłócenie lub groźba zakłócenia konkurencji oraz negatywny wpływ na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej – w przedmiotowej sprawie nie występuje takie zagrożenie. Przedmiotem działalności gospodarczej ..., zgodnie z danymi zawartymi w ... jest świadczenie usług w zakresie: Jednocześnie Beneficjent w przekazanej korespondencji i dokumentacji nie wykazał i nie wskazał, czy prowadząc działalność gospodarczą realizuje wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi UE.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wypracowanym na gruncie art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu UE, pomoc publiczna może wystąpić więc w przypadku udzielenia wsparcia przedsiębiorstwu po spełnieniu łącznie 4 wyżej wskazanych przesłanek.

Zatem, aby przedsiębiorca mógł uzyskać ulgę musi wykazać, że dana ulga nie będzie stanowiła pomocy publicznej (tj. nie spełnia wyżej wskazanych 4 przesłanek) bądź też w przeciwnym przypadku - wykazać, że dana pomoc publiczna mieści się w limicie pomocy *de minimis* dla danego przedsiębiorcy lub też wykazać, że ulga ta będzie stanowiła inną dozwoloną formę pomocy publicznej.

Beneficjent, powołując się na opinię UOKiK (tj. pisma znak: ... z dnia 22.07.2019 r. oraz znak: ... z dnia 26.06.2019 r.) wskazał, że ulga, o udzielenie której wnosi, nie będzie stanowiła pomocy publicznej ani pomocy *de minimis*. W piśmie z dnia 22 lipca 2019 r. UOKiK stwierdził, że: „Zasadą jest, że jeżeli działalność danego podmiotu ...” Beneficjent w piśmie z dnia 31 marca 2023 r. oświadczył więc, że w przypadku ... udział procentowy ... oraz innej niż działalność ... działalności gospodarczej ma charakter ... i wynosi około ...% ogólnej wartości przychodów, a co za tym idzie zdaniem Beneficjenta wnioskowana przez niego ulga w spłacie zobowiązania nie będzie stanowiła pomocy publicznej ani też pomocy *de minimis*. Dodatkowo (tj. jak to określił Beneficjent: „z daleko posuniętej ostrożności prawnej”) Beneficjent przekazał „Formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc inną niż pomoc w rolnictwie lub rybołówstwie, pomoc *de minimis* lub pomoc *de minimis* w rolnictwie i rybołówstwie”. Wobec twierdzenia Beneficjenta, że wnioskowana ulga nie jest pomocą publiczną ani pomocą *de minimis*, Instytucja Zarządzająca we własnym zakresie dokonała ustaleń czy Beneficjent w roku

wnioskowania i w ciągu 3 lat podatkowych poprzedzających złożenie wniosku o rozłożenie na raty, korzystał z pomocy publicznej lub pomocy *de minimis*. Na podstawie informacji pozyskanej z bazy SUDOP (System Udostępnienia Danych o Pomocy Publicznej) administrowanej przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumenta (<https://sudop.uokik.gov.pl/search/aidBeneficiary>) Instytucja Zarządzająca pozyskała informacje, że Beneficjent w roku wnioskowania (tj. w okresie styczeń 2023 do dnia wnioskowania o ulgę czyli do dnia 7 lutego 2023 r.) nie korzystał z pomocy *de minimis* ani pomocy publicznej. Natomiast w okresie 3 lat podatkowych poprzedzających złożenie ww. wniosku (tj. w okresie lat 2020, 2021 i 2022) Beneficjent otrzymał następującą pomoc publiczną i pomoc *de minimis*:

- a) w dniu ... r. pomoc *de minimis* o wartości ... zł (tj. ... €) w postaci dotacji udzielonej przez „...” na podstawie ustawy ...,
- b) w dniu ... r. pomoc publiczną o wartości ... zł (tj. ... €) w postaci dotacji udzielonej przez „...” na podstawie ustawy ...,
- c) w dniu ... r. pomoc *de minimis* o wartości ... zł (tj. ... €) w postaci ulgi udzielonej przez „...” w formie odroczenia terminu płatności opłaty na podstawie ustawy

Jednocześnie w zakresie ww. pomocy wskazanej w punkcie lit. „a” i lit. „b” należy w tym miejscu nadmienić, że ... dotycząca dotacji tam wskazanych została rozwiązana w dniu 1 lipca 2022 r. i Beneficjent nie otrzymał wypłaty środków dofinansowania przyznanych w ramach

Jednocześnie w zakresie pomocy wskazanej w lit. „c” należy podkreślić, że udzielenie Beneficjentowi ulgi przez inny podmiot (tj. ...) w postaci odroczenia terminu płatności opłaty zostało sklasyfikowane jako pomoc *de minimis*.

Jednakże, jak to już powyżej wskazano, Beneficjent w analizowanej sprawie przekazał ww. kopię stanowiska UOKiK z dnia 22 lipca 2019 r. i 26 czerwca 2019 r. a także „Formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc inną niż pomoc w rolnictwie lub rybołówstwie, pomoc *de minimis* lub pomoc *de minimis* w rolnictwie i rybołówstwie” i wskazał, że wnioskowana ulga w ramach przedmiotowej sprawy nie będzie stanowić pomocy publicznej w rozumieniu przepisów o pomocy *de minimis*.

W drugiej kolejności, Instytucja Zarządzająca przystąpiła do analizy prawnej zasadności żądania zawartego we wniosku Beneficjenta. Podstawą dla Instytucji Zarządzającej do wydania decyzji w przedmiotowej sprawie jest art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p., który stanowi, że:

„1. Należności, o których mowa w art. 60, właściwy organ może:

2) *na wniosek zobowiązanego:*

b) umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.”

Z treści powyższego przepisu wynika, że ustawodawca przewidział możliwość rozkładania na raty zobowiązań tworzących niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym, w tym należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich określonych w art. 60 pkt 6 u.f.p.

Instytucja Zarządzająca w pierwszej fazie postępowania winna zatem zbadać czy w sprawie zachodzą przesłanki umożliwiające zastosowanie ulg o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p., tj.: *względy społeczne bądź względy gospodarcze, w tym możliwości płatnicze zobowiązanego*. Przepisy prawa nie zawierają definicji legalnej pojęć „*względy społeczne*” oraz „*względy gospodarcze*”. Instytucja Zarządzająca oceniając wypełnienie w niniejszej sprawie dyspozycji wskazanych klauzul generalnych zobowiązana była posiłkować się rozumieniem tych pojęć wypracowanym w orzecznictwie sądów administracyjnych. Zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą o zaistnieniu względów społecznych lub gospodarczych możemy mówić „*gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności strona nie jest w stanie uregulować zaległości podatkowej, przy czym nie można ich utożsamiać z subiektywnym przekonaniem dłużnika. O istnieniu względów społecznych lub gospodarczych zobowiązanego decydować powinny kryteria zobiiektywizowane, zgodnie z powszechnie aprobowaną hierarchią wartości.*” (wyrok WSA w Białymstoku z dnia 15 maja 2019 r., sygn. I SA/Bk 125/19).

Sformułowania *względy społeczne* i *względy gospodarcze* będące przesłankami uprawniającymi Instytucję Zarządzającą do zastosowania ulg są klauzulami generalnymi, a w ich próbie definicji i ocenie koniecznym jest zatem odwołanie się do sformułowań pozaprawnych.

Względy gospodarcze należy rozumieć jako sytuację, w jakiej znalazła się strona wnioskująca o przyznanie ulgi, **z powodów niezależnych od jej działania**, a których skutkiem jest takie pogorszenie się jej kondycji finansowej, że nie będzie w stanie wywiązać się ze zobowiązania będącego przedmiotem wniosku. Pojęcie to odnosi się do sytuacji nadzwyczajnych czy zdarzeń losowych, na które Beneficjent prowadząc działalność w normalnej sytuacji ekonomicznej nie miał wpływu, tj. nie doprowadził do nich swoim postępowaniem, a pogorszenie sytuacji finansowej nie nastąpiło z jego winy. W związku z tym szczególny nacisk powinien być położony na analizę

sytuacji ekonomicznej Beneficjenta. Ważnym elementem jest jeszcze zastrzeżenie, że o względach gospodarczych zobowiązanego nie może decydować jego subiektywne przekonanie o konieczności przyznania ulgi.

Z kolei względy społeczne są rozumiane jako dyrektywa postępowania nakazująca respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, takich jak: sprawiedliwość, zaufanie obywateli do organów władzy. Przesłanka ta związana jest również z finansowym aspektem funkcjonowania wspólnoty samorządowej i społeczeństwa, przy czym nie można jej zawęzić jedynie do finansowego aspektu.

Po zdefiniowaniu przesłanek umożliwiających udzielenie Beneficjentowi wnioskowanej ulgi, Instytucja Zarządzająca przystąpiła do analizy spełnienia ich przez Beneficjenta pod kątem możliwości przyznania ulgi na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b u.f.p. oraz pod kątem wniesionych zastrzeżeń w ramach wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stwierdził, że *„...treść uzasadnienia zaskarżonej decyzji wskazuje, iż motywacja organu nie była oparta na kwestiach merytorycznych, a osobistych odczuciach autora uzasadnienia decyzji w stosunku do osoby wnioskodawcy. Liczne wzmianki wskazujące na nacechowanie emocjonalne i próby wykpienia argumentacji wnioskodawcy nie licują z powagą sprawy, która była przedmiotem rozstrzygnięcia”*. Instytucja Zarządzająca nie podziela stanowiska Beneficjenta, ponieważ uzasadnienie decyzji nr 244/23 zostało oparte na merytorycznej i popartej materiałem dowodowym analizie stanu faktycznego przedmiotowej sprawy. Specyfika udzielania ulg w spłacie zobowiązania oparta jest, jak to już powyżej wskazano, na konieczności omówienia względów społecznych i gospodarczych, które muszą zostać odniesione do konkretnej sytuacji wnioskodawcy odzwierciedlonej w przekazanym przez tego wnioskodawcę materiale dowodowym. W związku z czym, nie można zgodzić się z takim stanowiskiem Beneficjenta, ponieważ w uzasadnieniu decyzji nr 244/23 nie znalazły się argumenty o charakterze „emocjonalnym” a znalazły się argumenty o charakterze merytorycznym i odnoszącym się do konkretnego, przekazanego przez Beneficjenta materiału dowodowego. Ponadto, całość uzasadnienia decyzji nr 244/23 odnosiła się do konkretnej sytuacji ..., a nie do konkretnej osoby W związku z czym, Instytucja Zarządzająca uznaje za bezzasadne ww. stanowisko Beneficjenta, które jest jedynie wyrazem jego subiektywnych odczuć.

Następnie we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Beneficjent odniósł się do kwestii braku dokonania żadnej, nawet częściowej spłaty zobowiązania aż do momentu otrzymania upomnienia, wynikającego z art. 15 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji tj. stwierdził, że

„Trudno rozprawić się z takim zarzutem w sytuacji, gdy przytaczane przez organ przepisy nie przewidują konieczności dokonywania w toku postępowania spłat zobowiązania, co do którego występuje się z wnioskiem o udzielenie ulgi poprzez rozłożenie na raty”. Beneficjent wskazał również, że dokonywanie częściowych wpłat np. w wysokości po ... zł mogłoby w jego opinii być potraktowane przez Instytucję Zarządzającą jako dokonywanie „wpłat pozornych, w celu uzyskania korzystnego rozstrzygnięcia”. Odnosząc się do tego stanowiska Beneficjenta należy wskazać, że Instytucja Zarządzająca w wyniku kontroli projektu nałożyła korektę finansową i wewała pismem z dnia 28 maja 2021 r. Beneficjenta do zwrotu należnego dofinansowania wykorzystanego z naruszeniem procedur wskazanych w art. 184 u.f.p. w wysokości łącznej: ... zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

W związku z zaistnieniem naruszenia przez Beneficjenta procedur wskazanych w art. 184 u.f.p. nastąpiło spełnienie przesłanki określonej treścią art. 207 ust. 1 pkt 2 tejże ustawy. Bezsporny pozostaje zatem fakt stwierdzenia przez Instytucję Zarządzającą nieprawidłowości w przedmiotowej sprawie, o której ... (tj. ...) miał... wiedzę już w 2021 r., gdyż ustalenia będące wynikiem kontroli zostały zawarte w dokumentach z tejże kontroli z 2021 r. (tj. w Informacji Pokontrolnej nr 2/N/I/RPO/2018/P z dnia 23 lutego 2021 r. oraz w Erracie do Informacji Pokontrolnej nr 2/N/I/RPO/2018/P z dnia 23 lutego 2021 r. przekazanej za pismem znak: KC-I.432... z dnia 3 marca 2021 r.), a tym samym Beneficjent już od 2021 roku miał świadomość konieczności zwrotu środków wykorzystanych z naruszeniem procedur wraz z odsetkami. Co więcej podkreślić należy, że zobowiązanie z tytułu zwrotu środków dofinansowania z odsetkami naliczanymi na podstawie art. 207 ust. 1 u.f.p. powstaje automatycznie na skutek wystąpienia przesłanek określonych w treści tego przepisu. Zobowiązanie to powstaje więc z mocy prawa (ex lege) czyli wskutek zaistnienia przesłanek/przesłanki wymienionej w treści art. 207 ust.1 u.f.p. w sposób automatyczny powstaje obowiązek zwrotu środków dofinansowania wraz z odsetkami. Taki sposób rozumienia konkretyzacji ww. zobowiązania wynika wprost z treści tego przepisu tj. „W przypadku gdy środki przeznaczone na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich są:

- „ 1) wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem,
- „2) wykorzystane z naruszeniem procedur, o których mowa w art. 184,
- 3) pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości

– *podlegają zwrotowi wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych, liczonymi od dnia przekazania środków, w terminie 14 dni od dnia doręczenia ostatecznej decyzji, o której mowa w ust. 9, na wskazany w tej decyzji rachunek bankowy.”*

W związku z czym stwierdzenie okoliczności, o których mowa w art. 207 ust. 1 pkt 2 u.f.p., które miało miejsce w analizowanej sprawie już w roku 2021 oraz brak zwrotu otrzymanych środków skutkowało obowiązkiem wszczęcia procedury określonej w art. 207 ust. 8 i ust. 9 u.f.p. prowadzącej do wydania decyzji określającej kwotę zwrotu środków, terminu od którego nalicza się odsetki oraz sposobu zwrotu środków. Należy przy tym wskazać, że decyzja o zwrocie środków ma charakter decyzji określającej tj. jedynie potwierdzającej konieczność zwrotu środków dofinansowania wraz z odsetkami w określonej wysokości, na skutek wystąpienia zdarzenia, z którym ustawa wiąże taki obowiązek. W związku z czym, decyzja o zwrocie nr 125/21 potwierdziła jedynie konieczność zwrotu przez Beneficjenta środków dofinansowania z odsetkami. Instytucja Zarządzająca ponownie podkreśla, że Beneficjent już od roku 2021 miał świadomość konieczności zwrotu ww. środków, ponieważ znane mu już były stwierdzone nieprawidłowości w realizacji projektu. Beneficjent w dniu 15 czerwca 2021 r. potwierdził odbiór stosownego wezwania do zwrotu środków dofinansowania wraz z odsetkami. Pomimo świadomości konieczności uregulowania ciężącego ww. zobowiązania Beneficjent nie uregulował tego zobowiązania, ani też nie podjął żadnych czynności zmierzających chociaż do częściowego uregulowania tego zobowiązania względem Instytucji Zarządzającej. Beneficjent konsekwentnie nie uznawał obowiązku zwrotu środków wraz z odsetkami, czemu dał wyraz w korespondencji kierowanej do Instytucji Zarządzającej, w tym w złożonym wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz następnie w złożonej skardze sądowej na wydane decyzje w przedmiocie zwrotu środków. Bezzasadny jest zatem argument Beneficjenta w przedmiocie nieistnienia w obowiązujących przepisach prawa konieczności dokonywania zwrotu środków dofinansowania w trakcie trwania postępowania w przedmiocie zwrotu tych środków. Obowiązek ten, jak już powyżej omówiono, zaistniał już od roku 2021, a co za tym idzie Beneficjent już od tego momentu zobowiązany był do zwrotu środków z odsetkami. Jednakże, Beneficjent pomimo otrzymania ww. dokumentacji pokontrolnej, wezwania skierowanego na podstawie art. 207 ust.8 u.f.p., w trakcie trwania postępowania administracyjnego zmierzającego do wydania decyzji określającej kwotę zwrotu środków czy efektu końcowego tego postępowania czyli wydania ostatecznej decyzji o zwrocie, nie dokonał zwrotu tego zobowiązania. Nie ulega żadnej wątpliwości w przedmiotowej sprawie, że każda choćby częściowa spłata istniejącego zobowiązania spowodowałaby zmniejszenie

kwoty należności głównej, a co za tym idzie również zmniejszenie kwoty należnych odsetek naliczanych zgodnie z treścią art. 207 ust.1 u.f.p. oraz przy odpowiednim zastosowaniu przepisów wynikających z działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Instytucja Zarządzająca nie podziela zatem całkowicie stanowiska Beneficjenta, że dokonywanie przez niego częściowych spłat zobowiązania zostałyby potraktowane jako „wpłaty pozorne i zmierzające do uzyskania korzystnego dla Beneficjenta rozstrzygnięcia”. Argumentacja poczyniona przez Instytucję Zarządzającą i zawarta w decyzji nr 244/23 w zakresie niedokonywania przez Beneficjenta częściowych wpłat zobowiązania miała na celu podkreślenie faktu autonomicznego kreowania przez Beneficjenta wartości zobowiązania, które stale wzrastało od roku 2021 i wciąż wzrasta z uwagi na brak jego całkowitej spłaty, a którego ostateczna wysokość powoduje w efekcie, tak jak to przyznaje sam Beneficjent w toku postępowania, niemożliwość/trudność jego całkowitego i jednorazowego uregulowania. Nie ulega żadnej wątpliwości, że za zaistniałą sytuację, odpowiada sam Beneficjent, ponieważ konsekwentnie i autonomicznie nie dokonywał zwrotu środków z odsetkami. Stanowisko to Beneficjent utrzymywał w sposób ciągły przez rok 2021 i następnie cały rok 2022, aż dopiero do dnia otrzymania ww. upomnienia, w którym poinformowano Beneficjenta o konieczności zapłaty środków zobowiązania w wyznaczonym terminie pod rygorem skierowania dalszego postępowania na drogę postępowania egzekucyjnego w administracji. Dopiero informacja o zbliżającym się terminie zastosowania środka przymusowego w zwrocie środków czyli środków egzekucyjnych spowodowała, że Beneficjent odniósł się do konieczności zwrotu środków poprzez zawniioskowanie o udzielenie ulgi w postaci rozłożenia na raty spłaty przedmiotowego zobowiązania. Stanowisko Instytucji Zarządzającej w tym zakresie nie ma więc żadnego „nacechowania emocjonalnego”, a jest oparte na ww. faktach udowodnionych stosownym materiałem dowodowym.

Następnie we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Beneficjent stwierdził, że przyczyną braku spłaty zobowiązania i niezłożenia uprzednio wniosku o udzielenie ulgi jest „...*wyłącznie toczące się postępowanie sądownoadministracyjne mające na celu zbadanie prawidłowości wydania przytoczonych powyżej decyzji organu w przedmiocie obowiązku zwrotu kwoty dofinansowania.*”

Ponadto, Beneficjent wskazał, że pomimo oddalenia na podstawie wyroku WSA w Kielcach skargi sądowej Beneficjenta na ostateczną decyzję o zwrocie, została złożona przez niego skarga kasacyjna od tego wyroku NSA. Beneficjent wskazał dalej, że: „*Postępowanie w sprawie więc trwa, co uzasadniało powstrzymywanie się z wykonaniem decyzji, licząc na korzystne rozstrzygnięcie Sądu. Stanowisko organu o konieczności natychmiastowego uregulowania*

zobowiązania przez ... (a obecnie przez wnioskodawcę), niezwłocznie po otrzymaniu decyzji, pomija więc całkowicie fakt wszczęcia postępowania odwoławczego – najpierw przed Zarządem Województwa Świętokrzyskiego, a następnie przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Kielcach i ostatecznie przed Naczelny Sąd Administracyjny.”

Instytucja Zarządzająca odnosząc się do powyższego wskazuje, że pomimo faktu, iż WSA w Kielcach nie podzielił stanowiska Beneficjenta oddalając skargę na decyzję nr 141/22, to Beneficjent nie dokonał zwrotu środków dofinansowania z odsetkami również i po otrzymaniu ww. wyroku sądowego. Dokonana przez WSA w Kielcach kontrola sądowno-administracyjna decyzji o zwrocie nr 125/21 i decyzji ostatecznej nr 141/22, w wyniku której potwierdzono prawidłowość i zasadność wydania obu ww. decyzji, również nie skłoniła Beneficjenta do zwrotu zobowiązania. Instytucja Zarządzająca zaznacza w tym miejscu, że nie kwestionuje oczywiście uprawnienia Beneficjenta do możliwości złożenia skargi kasacyjnej, ale pragnie podkreślić, iż skorzystanie z tego rodzaju środka odwoławczego nie zamykało jednocześnie Beneficjentowi w żaden sposób możliwości spłaty przedmiotowego zobowiązania. Beneficjent przecież mógł dokonać spłaty zobowiązania i jednocześnie nie tracił uprawnienia do dalszego odwoływania się od wyroku na drodze sądowej. Jednakże Beneficjent, tak jak i po otrzymanym wezwaniu czy w toku wszczętego postępowania administracyjnego, ani też w terminie wyznaczonym w ostatecznej decyzji o zwrocie nie dokonał również i po wydaniu wyroku przez WSA w Kielcach zwrotu przedmiotowego zobowiązania. W tym miejscu podkreślić ponownie należy, że dopiero po otrzymaniu upomnienia nr 1/2023 z dnia 25 stycznia 2023 r. tj. wskutek zbliżającego się zastosowania środków tzw. przymusu egzekucyjnego, ... wystąpił do Instytucji Zarządzającej z wnioskiem o udzielenie ulgi w postaci rozłożenia spłaty zobowiązania na 12 rat. Do dnia złożenia wniosku o udzielenie ulgi Beneficjent nie dokonał żadnej wpłaty. Bezspornym faktem w analizowanej sprawie jest więc ww. kreowanie ostatecznej wysokości zobowiązania przez Beneficjenta, co zresztą Beneficjent sam potwierdza we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wskazując, że oczekiwał ze spłatą zobowiązania do czasu zakończenia postępowania sądowno-administracyjnego. Instytucja Zarządzająca pragnie więc podkreślić, że wskutek ww. suwerennych decyzji Beneficjenta wysokość przedmiotowego zobowiązania znacznie wzrosła, a proces dochodzenia jego zwrotu znacznie się wydłużył, a co za tym idzie brak jest znamion zaistnienia przesłanki udzielenia ulgi w postaci względów gospodarczych. Niezasadnym byłoby, zdaniem Instytucji Zarządzającej uznanie, że zwiększenie wysokości zobowiązania poprzez brak jego spłaty przez Beneficjenta wskutek oczekiwania na zakończenie postępowania sądowno-administracyjnego było czynnikiem

niezależnym od działania Beneficjenta. Zdaniem Instytucji Zarządzającej takie właśnie autonomiczne działanie Beneficjenta stanowiło jego ryzyko w prowadzonej działalności gospodarczej, a także na działanie to nie miały wpływu żadne niezależne od jego woli czynniki gospodarcze. W związku z czym, nie sposób uznać że zaistniała przesłanka udzielenia wnioskowanej ulgi ze względów gospodarczych.

Odnosząc się do przywołanej powyżej argumentacji Beneficjenta z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wskazać również, że Naczelny Sąd Administracyjny (NSA) w Postanowieniu sygn. akt I GZ 190/22 z dnia 29 czerwca 2022 r. również nie znalazł przesłanek do wstrzymania wykonalności decyzji ostatecznej o zwrocie nr 141/22 bowiem wskazał, że *„Dla wykazania, że zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków nie jest wystarczające samo stwierdzenie strony. Uzasadnienie takiego wniosku powinno odnosić się do konkretnych okoliczności pozwalających wywieść, że wstrzymanie wykonania zaskarżonego aktu lub czynności jest zasadne w stosunku do wnioskodawcy. ... Poza tym – jak wskazywano już w judykaturze wielokrotnie – skutki wykonania decyzji zobowiązującej stronę do zapłaty określonej kwoty pieniężnej są z natury rzeczy odwracalne (por. np. postanowienie NSA z 27 października 2016 r. o sygn. akt II GZ 1099/16 i powołane tam orzecznictwo; dostępne w CBOSA). W przypadku uchylecia decyzji, uiszczona należność podlega bowiem zwrotowi. ... Z tej też przyczyny strona domagająca się wstrzymania wykonania decyzji nakładającej obowiązek zapłaty należności pieniężnej obowiązana jest wykazać, że występują szczególne okoliczności uzasadniające uwzględnienie jej wniosku. Taką okolicznością nie jest wyłącznie sama wysokość należności (... zł). Okoliczność ta sama z siebie nie uzasadnia wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji bowiem każda decyzja zobowiązująca do uiszczenia należności pieniężnych pociąga za sobą dolegliwość rodzącą określony skutek faktyczny w finansach zobowiązanego (por. postanowienie NSA z 18 października 2011 r. sygn. akt II GSK 1799/11).”*

Następnie we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Beneficjent wskazał, że: *„Bez znaczenia dla okoliczności sprawy pozostaje to, że pierwotnym beneficjentem środków, co do których organ orzekł obowiązek zwrotu, był podmiot:”* Instytucja Zarządzająca nie podziela stanowiska Beneficjenta w tym zakresie ponieważ ... przez ... z ... (dalej: ...) nie pozostaje bez wpływu na analizę przedmiotowej sprawy. Beneficjent, składając wniosek o udzielenie ulgi w formie rozłożenia na 12 comiesięcznych rat spłaty należności w kwocie ... zł wynikającej z upomnienia nr 1/2023 z dnia 25

stycznia 2023 r. przedstawił profil swojej działalności jako ..., wskazując działalność ... oraz informując, iż w dniu 31 sierpnia 2022 r.

W przedmiotowym wniosku brakowało przede wszystkim harmonogramu spłaty ratalnej zobowiązania, rodzaju pomocy o jaką Beneficjent się ubiega, natomiast przedstawiono ogólne informacje o ... w 2021 r. i poziomie zatrudnienia w ... w 2022 r. Ponadto, przedstawiono proces finansowania ..., jako jednostki ... wskazując, że jest odmienny od „typowych przedsiębiorców” i że część świadczeń, które powinny być finansowane przez ... w ...%, Beneficjent zmuszony jest kredytować, tj. ... w zakresie kosztów ..., które zdaniem Beneficjenta powinny być finansowane ze W tym samym wniosku Beneficjent poruszył również kwestię codziennych problemów ekonomiczno -finansowych w tym rosnących kosztów funkcjonowania i ... w okresie pandemii Covid-19 i w późniejszym okresie m.in. związanych z kosztami W odniesieniu co do kwestii własnej sytuacji finansowej Beneficjent jednocześnie wskazał, że 98% przychodów stanowią środki otrzymywane z ... i są rozdysponowane wyłącznie na bieżące potrzeby związane z zabezpieczeniem W dalszej części wniosku o ulgę Beneficjent wskazał, że przeprowadzenie jednorazowej egzekucji całej należności objętej upomnieniem spowoduje, iż ... nie będzie mógł dalej funkcjonować, ponieważ zajęcie rachunków bankowych i wierzytelności pochodzących z ... na kwotę ok. ... zł może prowadzić do upadłości ..., co spowoduje wstrzymanie ... funkcjonowania i konieczność ... oraz zwolnienie ponad ... zatrudnionych pracowników i osób współpracujących na umowach kontraktowych. Jednocześnie wskazano, że pomimo znaczących obciążeń finansowych ... będzie w stanie regulować bieżące należności publicznoprawne w przypadku rozłożenia ich na raty. Ponadto poinformowano, że ... zobowiązuje się przedstawić wszelkie dokumenty w celu oceny sytuacji gospodarczej, jak również poinformowano, iż ulga w postaci rozłożenia na raty pozwoli na dalsze funkcjonowanie ..., utrzymanie zatrudnienia i kontynuowanie Beneficjent w dalszej części wniosku o udzielenie ulgi oświadczał, że możliwości płatnicze ... pozwalają na regulowanie wnioskowanych rat. **W tym miejscu podkreślić więc należy, że ... w wyniku połączenia z ... przejął, nie tylko majątek ... ale również wszystkie zobowiązania wynikające z zawartych wcześniej umów, w tym zobowiązania wynikające z decyzji nr 125/21 i 141/22, dotyczące zwrotu dofinansowania wraz z odsetkami. ... podejmując decyzję o przejściu innego podmiotu, działając w sposób racjonalny zobowiązany był do zapoznania się z sytuacją gospodarczą i finansową ..., a zatem miał świadomość, że ciążą na tym podmiocie tj. ... zobowiązania wynikające z umowy o dofinansowanie, zawartej w ramach dofinansowania projektu nr RPSW... . Fakt ten potwierdza również sam Beneficjent wskazując**

we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, że: „*Słusznie zauważa organ, że wnioskodawca podejmując decyzję o połączeniu z tym podmiotem powinien był się liczyć z koniecznością realizacji jego zobowiązań – obowiązku tego wnioskodawca jednak nie unika (nie złożono wniosku o umorzenie zobowiązania), chce go jednak wykonać w taki sposób, który da się pogodzić z prowadzoną działalnością jako ...*” W tym miejscu wskazać więc należy, że udzielanie ulg w spłacie zobowiązań publicznoprawnych oparte jest na tzw. uznaniu administracyjnym, co oznacza, iż Instytucja Zarządzająca ma prawo wyboru rozstrzygnięcia, może zatem w przypadku stwierdzenia przesłanki uwzględnić wniosek lub odmówić jego uwzględnienia. Ustawodawca pozostawiając organom uznanie w omawianej kwestii, wprowadził do systemu prawa swego rodzaju "luz decyzyjny", przejawiający się w możliwości (nie zaś konieczności) rozłożenia na raty tych należności ("może rozkładać na raty"). Do uznania administracyjnego, a więc możliwości wyboru określonego kierunku rozstrzygnięcia, dochodzi po ustaleniu zaistnienia którejs z wymienionych w przepisach prawa przesłanek i przejawia się ono w tym, że nawet w przypadku wystąpienia przesłanki, organ nie ma obowiązku udzielenia ulgi (por. wyrok WSA w Kielcach z dnia 23 lutego 2023 r. sygn. akt I SA/Ke 12/23). Tym samym mając na uwadze ww. uznaniowy charakter przyznawania ulg w spłacie zobowiązań publicznoprawnych, ... powinien był liczyć się z faktem, że przedmiotowy wniosek o udzielenie ulgi może zostać rozpatrzony negatywnie, a co za tym idzie podjął niejako „ryzyko” związane z koniecznością jednorazowej zapłaty zobowiązania w wysokości na tamten okres na kwotę przekraczającą ... zł.

Następnie, we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Beneficjent stwierdził, że: „*Przypomnieć należy w tym miejscu, że działa pod względem źródła finansowania jak Różnica jest jednak taka, że w przypadku W przypadku wnioskodawcy Członkowie Zarządu Województwa Świętokrzyskiego ani osoby redagujące przedmiotową decyzję raczej nie biorą na siebie takiej osobistej odpowiedzialności majątkowej za zobowiązanie dla ...*” Ponadto, Beneficjent stwierdził również, że w odróżnieniu od ... zobowiązany jest do ponoszenia kosztów podatku ..., a także ponoszenia wyższych odsetek za ... Instytucja Zarządzająca odnosząc się do stanowiska Beneficjenta wskazuje, że wnioskowanie o środki dofinansowania unijnego jest procesem wynikającym wyłącznie z autonomicznej i dobrowolnej decyzji Beneficjenta jako wnioskodawcy. Beneficjent powinien był więc liczyć się z konsekwencjami wystąpienia ewentualnych nieprawidłowości w realizacji tego projektu, ponieważ w treści umowy o dofinansowanie, którą w sposób całkowicie dobrowolny podpisał, znalazły się stosowne postanowienia dotyczące nieprawidłowości i związanych z nimi konsekwencji finansowych (vide: § 10 umowy o

dofinansowanie). Jednocześnie, zgodnie z treścią § 2 umowy o dofinansowanie Beneficjent zobowiązał się również do pokrycia wszystkich wydatków niekwalifikowalnych wynikających z realizacji tego projektu, a co za tym idzie winien był zabezpieczyć stosowne środki finansowe na ten cel. Ponadto, nie ulega również wątpliwości, że proces ustanawiania zabezpieczenia prawidłowej realizacji warunków umowy o dofinansowanie (vide: § 11 umowy o dofinansowanie) również był procesem dobrowolnym i wynikającym z autonomicznej decyzji Beneficjenta. Beneficjent wnosząc przecież zabezpieczenie prawidłowej realizacji projektu zgodził się na ustanowienie ... czy podpisał ..., a co za tym idzie zaciągnął stosowne zobowiązania majątkowe i miał tego pełną świadomość. Ponadto, w opozycji do stanowiska Beneficjenta wskazać również należy, że Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca ponosi odpowiedzialność na mocy odpowiednich rozporządzeń wspólnotowych czy przepisów prawa krajowego za prawidłowe rozliczenie środków wspólnotowych (EFRR), a co za tym idzie zobowiązany jest do zastosowania wszelkich dostępnych środków zmierzających do odzyskania środków nieprawidłowo wydatkowanych przez beneficjentów. Jednocześnie odnosząc się do powyższego stanowiska Beneficjenta podkreślić również należy, że ... w toku rozpoznawania niniejszej sprawy wielokrotnie wskazywał, że prowadzi działalność ... tj. działalność ..., a co za tym idzie z tego tytułu udzielenie wnioskowanej ulgi winno być niejako przesądzone z uwagi na charakter wykonywanej działalności. Instytucja Zarządzająca odnosząc się do tego stanowiska pragnie wskazać, że powyższe nie może być jednak jedynym czynnikiem decydującym przy wydawaniu decyzji ulgowej. Instytucja Zarządzająca rozstrzygając o udzieleniu lub nieudzieleniu ulg, nie może ograniczać się w swoich rozważaniach wyłącznie do określenia rodzaju prowadzonej przez ten podmiot działalności. Gdyby powyższe miało decydujące znaczenie przy orzekaniu o udzieleniu ulgi, takie podmioty nie mogłyby nigdy być Beneficjentami pomocy publicznej, gdyż weryfikacja prawidłowości realizowania przez nie projektów zakończona decyzją zwrotną, napotykałaby na problemy związane z odzyskiwaniem orzeczonych do zwrotu kwot z uwagi na rodzaj Beneficjenta.

W związku z powyższym, brak jest zdaniem Instytucji Zarządzającej zaistnienia przesłanki względów społecznych determinującej udzielenie wnioskowanej ulgi. Niewątpliwie podmiot prowadzi ..., ale jest przede wszystkim przedsiębiorcą, który nie działa w ramach działalności non-profit czy not-for-profit, ale w celu osiągnięcia zysku.

W dalszej części wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Beneficjent poruszył kwestię otrzymanych ... środków finansowych z tytułu wydatków ponoszonych na ... i wskazał, że

przedmiotowe ... środki finansowe zostały przez niego przeznaczone wyłącznie na ten cel tj.:

„Dodatkowe ... nie wpływa jednak na zdolność wnioskodawcy dla spłaty przedmiotowego zobowiązania, nie ma ono bowiem żadnego związku z finansami wnioskodawcy. ... Ubocznie należy w tym miejscu podnieść, że”

Odnosząc się do powyższych argumentów w zakresie wpływu pandemii COVID-19 (tj. wysokich kosztów ... itp.) na fakt możliwości uregulowania zobowiązania, wskazać należy ponownie, że stan epidemii został wprowadzony na terenie Rzeczypospolitej Polskiej w marcu 2020 r. (później trwał przez 2021 r.), wówczas Beneficjentem przedmiotowego projektu był... .., któr... miał... świadomość, znając warunki umowy o dofinansowanie, konieczności zwrotu środków z odsetkami, a także faktu, iż nie dokonując spłaty w terminie ich wysokość stale wzrasta do momentu całkowitej spłaty zobowiązania. Należy podkreślić, że obostrzenia wprowadzone przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej były sytuacjami wyłącznie przejściowymi, ponieważ wraz z wejściem w życie kolejnych rozporządzeń Rady Ministrów w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii, poszczególne obostrzenia były znoszone w ramach tzw. 4 etapów odmrażania gospodarki. ... łącząc się z ... w okresie stanu zagrożenia epidemicznego wiedząc, że ponosi znaczne koszty z tym związane, miał również świadomość przejęcia dodatkowych zobowiązań wynikających z połączenia tych podmiotów oraz wpływu tego faktu na sytuację finansową Ewentualne zagrożenie płynności finansowej, a w konsekwencji ... , redukcja zatrudnienia itd. byłyby więc wyłącznie konsekwencją podjętych w sposób suwerenny i autonomiczny decyzji przez ... przy jednoczesnej analizie skutków dokonanego połączenia tych W analizowanej sprawie trudno jest więc przyjąć, że przedmiotowe zobowiązanie powstało na skutek nadzwyczajnych i wyjątkowych okoliczności, spowodowanych działaniem czynników, na które Beneficjent nie miał wpływu i które były niezależne od jego postępowania tj. działania Beneficjenta w zakresie rozporządzenia przedmiotowymi środkami spowodowały niekorzystną dla niego sytuację, skutkującą zwrotem powyższych środków, natomiast decyzja o przejęciu ... spowodowała przeniesienie zobowiązań na Korzystanie z dofinansowania na realizację projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 powinno być poprzedzone wnikliwą weryfikacją własnych zasobów finansowych, tak aby zapewnić realizację zaplanowanego przedsięwzięcia. Starając się o dofinansowanie ze środków unijnych Beneficjent zapewniał, iż poniesie ryzyko ewentualnych niepowodzeń w realizowaniu projektu. Beneficjent na podstawie umowy o dofinansowanie pobrał środki publiczne o znacznej wartości i wykorzystał je zwiększając własny stan majątkowy. W omawianej sprawie Beneficjent

nie powinien więc zwlekać ze zwrotem oczekując na rozstrzygnięcie sprawy wyrokiem sądu administracyjnego. Beneficjent powinien był zabezpieczyć środki i dokonywać spłaty zobowiązania od momentu kiedy ono powstało. Instytucja Zarządzająca odnosząc się do ww. stanowiska Beneficjenta w zakresie niemożliwości pokrycia przedmiotowego zobowiązania ze środków ... pragnie wskazać, że argumentacja zawarta w decyzji nr 244/23 w tym zakresie odnosiła się wyłącznie do wniosków poczynionych przez Beneficjenta w samym wniosku o udzielenie ulgi i nie stanowiła dyspozycji co do sfinansowania zwrotu tych środków przez Beneficjenta przy udziale środków Beneficjent we wniosku o udzielenie ulgi przecież sam podnosił, że: „*Codziennie problemy ekonomiczno-finansowe ... sprowadzają się przede wszystkim do znaczącego wzrostu kosztów funkcjonowania i ... w okresie pandemii i później. ... Natomiast koszty ...*” Tym samym Beneficjent we wniosku o ulgę swoją niekorzystną sytuację finansową uzasadniał zwiększeniem kosztów poniesionych na ..., w odpowiedzi na co Instytucja Zarządzająca wskazała Beneficjentowi, że otrzymał z ... stosowne dotacje ukierunkowane na pokrycie takich kosztów związanych z wystąpieniem stanu epidemii COVID-19.

W okolicznościach sprawy za udzieleniem ulgi nie przemawiają względy gospodarcze. Następnie we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Beneficjent poruszył kwestię własnej sytuacji finansowej i wskazał, że wskazana w decyzji nr 244/23 tabela nie oddaje faktycznej sytuacji finansowej wnioskodawcy, ponieważ nie obejmuje wydatków związanych z ... w zakresie wykonanych Beneficjent wskazał również, że: „*Zysk z danego roku jest więc zyskiem księgowym i nie uwzględnia momentu uzyskania środków na pokrycie kosztów oraz sposobu ich finansowania. ...*”

Instytucja Zarządzająca odnosząc się do powyższego pragnie wskazać, że jak to już powyżej szczegółowo omówiono, ... działający jako podmiot ..., dokonując połączenia z ... winien mieć świadomość przejścia nie tylko ... ale przede wszystkim Decyzja o połączeniu obu tych podmiotów została podjęta przez Beneficjenta, a co za tym idzie musiała ją poprzedzić stosowna analiza ekonomiczna sytuacji finansowej ... i wpływu tego połączenia na dalszą działalność Ponadto, budzące wątpliwości jest również ww. stwierdzenie Beneficjenta, że poniósł w ostatnich latach znaczące nakłady inwestycyjne „*rzędu ... złotych na rozbudowę ...*”, które pokrył ze środków finansowania zewnętrznego spłacanych na obecnym etapie. Ponoszenie tak znaczących nakładów finansowych przy jednoczesnych (jak to Beneficjent określa we wniosku o udzielenie ulgi i we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy) problemach ekonomiczno-finansowych ... wynikających m.in. z braku ... w ramach wykonanych ..., rodzi poważne wątpliwości Instytucji Zarządzającej co

do racjonalności prowadzenia przez podmiot gospodarki finansowej bowiem niekorzystna sytuacja finansowa raczej nie powinna skłaniać do zaciągania dodatkowych i znacznych zobowiązań finansowych z tytułu nakładów inwestycyjnych.

Przedmiotem oceny Instytucji Zarządzającej w ramach analizowanej sprawy udzielenia ulgi jest również przesłanka możliwości płatniczych Beneficjenta. Instytucja Zarządzająca na podstawie przedłożonych przez Beneficjenta dokumentów mogła ustalić stan majątku

Z przedłożonych ... za okres 2018-2021 na podstawie których można było wywnioskować w przybliżeniu sytuację finansową tego podmiotu. Ponadto w toku wszczętego postępowania w przedmiocie udzielenia ulgi w spłacie Beneficjent dostarczył również sprawozdania finansowe za 2022 r. (...) oraz „Formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o inną niż pomoc w rolnictwie lub rybołówstwie, pomoc de minimis lub pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie”. Z przesłanych sprawozdań finansowych Beneficjenta za lata 2018-2022 wynika, w przybliżeniu sytuacja finansowa ujęta w poniższej tabeli (w ... zł):

	2018	2019	2020	2021	2022
...
...
...
...
...
...
...
...
...

Z dokumentów finansowych wynika, że ... w latach 2018, 2020, 2021, 2022 zanotował dodatni wynik finansowy (zysk netto), który wyniósł w 2020 r. ... zł, zaś w 2021 r. już ponad ... zł, a który w 2022 r. utrzymał się nadal na dodatnim poziomie tj. ... zł. Na taką sytuację mogła mieć wpływ działalność ... jednostki (tj. ...). Dodatni poziom ... (zysk netto) może również świadczyć o podejmowaniu przez ... działalności inwestycyjnej. Z załączonych dokumentów finansowych za 2022 r. wynika, że ... w dalszym ciągu utrzymywał dodatni wynik finansowy tj. zysk netto o wartości ponad ... zł na 2022 r. oraz nastąpił wzrost charakteryzuje się relatywnie wysokim ... w wartości majątku, które Podobna sytuacja dotyczy ..., które

w okresie 4 ostatnich lat wzrosły ponad Natomiast z załączonego ww. „Formularza informacji...” wynika, że ... jest powiązany z innym przedsiębiorcą tj. wskazano nr NIP ... z siedzibą w ..., czyli pierwszego podmiotu który w ramach przedmiotowego projektu uzyskał dofinansowanie i z którym została zawarta umowa o dofinansowanie. Z części B. Informacje dotyczące sytuacji ekonomicznej podmiotu, któremu ma być udzielona pomoc publiczna „Formularza informacji...” wynika, że ..., jako ... w okresie 3 ostatnich lat przed złożeniem tego wniosku nie odnotowuje rosnących strat, nie maleją również ..., nie generuje ..., czy też niewykorzystanych ..., nie ma problemów z przepływami finansowymi, które nie uległy zmniejszeniu, nie zwiększyła się suma zadłużenia, rosna Wykazano natomiast w tym punkcie Formularza, iż rosną odsetki od zobowiązań podmiotu, co jest zrozumiałe w sytuacji, gdy nie są one uregulowane, jak w analizowanej sprawie. Jednocześnie wskazano inne okoliczności, które mogą wpłynąć na trudności z płynnością finansową tj. m.in. niewypłacone przez ..., wzrost cen materiałów, koszty kredytów, ceny paliw, energii i ogrzewania. Ponadto, oświadczono, że ... nie był beneficjentem pomocy na ... i nie spłacił do tej pory pożyczki, nie jest też stroną umowy gwarancji, nie otrzymał pomocy na restrukturyzację i nie realizuje planu restrukturyzacji. Oświadczono również, że ... nie spełnia kryteriów kwalifikujących ... do upadłości. W odniesieniu co do powyższej analizy Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wskazał, że: „Przytoczona przez organ argumentacja na stronach 16 i 17 o tym, że ... „nie odnotowuje rosnących strat, nie maleją również ..., nie generuje ... (...) nie ma problemów z przepływami finansowymi, które nie uległy zmniejszeniu, nie zwiększyła się suma zadłużenia (...)” jest zgodna z prawdą, aczkolwiek wynika z niej, że ... nie jest zagrożona upadłością, a nie, iż znajduje się w doskonałej sytuacji finansowej, pozwalającej na jednorazowe sfinansowanie płatności w wysokości ok. ... zł na rzecz organu.” W związku z czym, Beneficjent sam przyznał we wniosku o ponowne rozpatrzenie, że ... nie odnotowuje problemów z przepływami finansowymi. Jednocześnie Beneficjent wskazał, że spełnia kryterium finansowe pozwalające na rozłożenie na raty spłaty przedmiotowego zobowiązania. Instytucja Zarządzająca odnosząc się do powyższego stanowiska Beneficjenta w zakresie, iż przedstawiona w niniejszej i poprzedzającej ją decyzji nr 244/23 tabela nie odzwierciedla faktycznej sytuacji finansowej Beneficjenta, dokonała dodatkowo analizy kondycji finansowej przedsiębiorstwa przy użyciu narzędzia jakim jest analiza dyskryminacyjna. Kondycja finansowa jednostek gospodarczych może być badana w różny sposób, a podstawowe dane na ten temat można pozyskać (tak jak to już dokonano w decyzji nr 244/23) ze sprawozdań finansowych.

Jednocześnie dane te mogą być zbadane za pomocą analizy finansowej, która dostarcza kluczowych informacji z zakresu zadłużenia jednostki, jej płynności finansowej, rentowności jej zasobów oraz efektywności gospodarowania nimi. Analiza finansowa oparta jest na narzędziach umożliwiających badanie kondycji finansowej oraz majątkowej, a także efektywności zarządzania finansami i składnikami bezpośrednio oraz pośrednio przekładającymi się na tworzenie wartości finansowych w jednostce. Natomiast analiza dyskryminacyjna stanowi złożone narzędzie do badania jednostki gospodarczej jako całości, a nie, jak w przypadku analizy finansowej, poszczególnych jej obszarów, które potem muszą zostać ze sobą zestawione przez analityka. Pomimo większego stopnia złożoności analiza dyskryminacyjna jest oparta na tych samych danych, na podstawie których przeprowadza się analizę finansową. Analiza dyskryminacyjna jest jedną z metod statystycznych, które umożliwiają badanie różnic występujących w grupach danych na podstawie wybranych zmiennych niezależnych. Ponadto, analiza dyskryminacyjna jest narzędziem bardzo elastycznym, które można dostosować do potrzeb danego przedsiębiorstwa, a efektem tej elastyczności jest duża różnorodność modeli wykorzystywanych do przeprowadzenia tej analizy. Do potrzeb niniejszej decyzji wykorzystano, opisywany w literaturze ekonomicznej model analizy dyskryminacyjnej opracowany przez E. Mączyńską, gdzie zastosowana funkcja wygląda następująco:

$$W = 1,5 \times X1 + 0,08 \times X2 + 10,0 \times X3 + 5,0 \times X4 + 0,3 \times X5 + 0,1 \times X6$$

Gdzie:

X1 = (zysk netto + amortyzacja) / zobowiązania i rezerwy na zobowiązania

X2 = suma bilansowa czy inaczej aktywa razem / zobowiązania i rezerwy na zobowiązania

X3 = wynik finansowy przed opodatkowaniem czy inaczej EBIT / suma bilansowa czy inaczej aktywa razem

X4 = wynik finansowy przed opodatkowaniem czy inaczej EBIT / przychody ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów,

X5 = zapasy / przychody ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów,

X6 = przychody ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów/ suma bilansowa czy inaczej aktywa razem.

Następnie w poniższej Tabeli zaprezentowana zostanie interpretacja poszczególnych wyników ww. modelu E. Mączyńskiej.

Wynik analizy	Interpretacja
$W < 0$	Bardzo wysokie zagrożenie upadłością

$0 < W < 1$	Zła kondycja finansowania, ale nie występuje zagrożenie upadłością – przedsiębiorstwo słabe
$1 < W < 2$	Dobra kondycja finansowa – przedsiębiorstwo dobre
$W > 2$	Bardzo dobra kondycja finansowa – przedsiębiorstwo bardzo dobre

Wyliczenie powyższej analizy dyskryminacyjnej zostało odniesione do danych zaprezentowanych przez Beneficjenta w przekazanym materiale dowodowym tj. ... za 4 lata poprzedzające złożenie wniosku o ulgę tj. za lata 2019-2022.

1. Analiza dyskryminacyjna za rok 2019

$$W = 1,5 \times X1 + 0,08 \times X2 + 10,0 \times X3 + 5,0 \times X4 + 0,3 \times X5 + 0,1 \times X6$$

$$X1 = (- \dots + \dots) / \dots = \dots$$

$$X2 = \dots / \dots = \dots$$

$$X3 = - \dots / \dots = - \dots$$

$$X4 = - \dots / \dots = - \dots$$

$$X5 = \dots / \dots = \dots$$

$$X6 = \dots / \dots = \dots$$

$$W = 1,5 \times \dots + 0,08 \times \dots + 10,0 \times (- \dots) + 5,00 \times (- \dots) + 0,3 \times \dots + 0,1 \times \dots = \dots = \mathbf{0,02}$$

Wynik analizy za rok 2019: 0,02 czyli według ww. interpretacji modelu w 2019 r. Beneficjent był w złej kondycji finansowej (przedsiębiorstwo słabe – zakres $0 < W = 0,02 < 1$).

2. Analiza dyskryminacyjna za rok 2020

$$W = 1,5 \times X1 + 0,08 \times X2 + 10,0 \times X3 + 5,0 \times X4 + 0,3 \times X5 + 0,1 \times X6$$

$$X1 = (\dots + \dots) / \dots = \dots$$

$$X2 = \dots / \dots = \dots$$

$$X3 = \dots / \dots = \dots$$

$$X4 = \dots / \dots = \dots$$

$$X5 = \dots / \dots = \dots$$

$$X6 = \dots / \dots = \dots$$

$$W = 1,5 \times \dots + 0,08 \times \dots + 10,0 \times \dots + 5,00 \times \dots + 0,3 \times \dots + 0,1 \times \dots = \dots = \mathbf{0,72}$$

Wynik analizy za rok 2020: 0,72 czyli według ww. interpretacji modelu w 2020 r. Beneficjent był w złej kondycji finansowej (przedsiębiorstwo słabe – zakres $0 < W = 0,72 < 1$).

3. Analiza dyskryminacyjna za rok 2021

$$W = 1,5 \times X1 + 0,08 \times X2 + 10,0 \times X3 + 5,0 \times X4 + 0,3 \times X5 + 0,1 \times X6$$

$$X1 = (\dots + \dots) / \dots = \dots$$

$$X2 = \dots / \dots = \dots$$

$$X3 = \dots / \dots = \dots$$

$$X4 = \dots / \dots = \dots$$

$$X5 = \dots / \dots = \dots$$

$$X6 = \dots / \dots = \dots$$

$$W = 1,5 \times \dots + 0,08 \times \dots + 10,0 \times \dots + 5,00 \times \dots + 0,3 \times \dots + 0,1 \times \dots = \dots = \mathbf{2,04}$$

Wynik analizy za rok 2021: 2,04 czyli według ww. interpretacji modelu w 2021 r. Beneficjent był w bardzo dobrej kondycji finansowej (przedsiębiorstwo bardzo dobre – zakres $W = 2,04 > 2$).

W tym miejscu należy również zauważyć, że w pozyskanym przez Instytucję Zarządzającą z danych udostępnionych w Rejestrze.io (tj. <https://rejestr.io/>) Sprawozdaniu niezależnego biegłego rewidenta z dnia ... 2022 r. w zakresie badania rocznego sprawozdania finansowego ... za rok 2021 wskazano, iż wspomniane sprawozdanie finansowe za rok 2021 przedstawia rzetelny i jasny obraz sytuacji majątkowej i finansowej ... według stanu na dzień 31 grudnia 2021 r. oraz jej wyniku finansowego za rok obrotowy zakończony w dniu 31 grudnia 2021 r. Ponadto, niezależny biegły rewident w ww. Sprawozdaniu wskazał również, że sprawozdanie finansowe za 2021 r. Beneficjenta jest zgodne co do formy i treści z obowiązującymi przepisami prawa i zostało sporządzone na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg rachunkowych zgodnie z przepisami rozdziału 2 Ustawy o rachunkowości.

W związku z czym za całkowicie bezzasadne uznaje się stanowisko Beneficjenta zaprezentowane we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie, że dane zaprezentowane w okazanych sprawozdaniach (w szczególności w sprawozdaniach za rok 2020-2022) odnośnie osiągniętego przez ... zysku mają „*charakter księgowy i nie przekładają się na gromadzenie środków pieniężnych na rachunkach bankowych.*” Jak wynika bowiem z przytoczonego powyżej sprawozdania niezależnego biegłego rewidenta dane te nie są wyłącznie danymi księgowymi i mają

swój rzeczywisty udział w sytuacji majątkowej i finansowej Dodatkowo należy w tym miejscu również odnieść się do kolejnego dokumentu pozyskanego przez Instytucję Zarządzającą z Rejestru.io (tj. <https://rejestr.io/>) w postaci „Sprawozdania ... za 2021 rok”, zwanego dalej sprawozdaniem za 2021 rok, gdzie wskazano, że: „... realizuje umowy o ... w ramach ... oraz Ponadto Wynik finansowy ... za 2021 rok wykazał zysk netto w wysokości ... zł. Wartość majątku trwałego ... w 2021 roku wyniosła ... zł. Wartość majątku obrotowego w 2021 roku wyniosła

W dalszej części sprawozdania za 2021 rok omówione zostały nakłady inwestycyjne, jakie poniosła ... w latach 2014-2017 na kwotę ponad ... zł związane z nabyciem ... wraz z Następnie w sprawozdaniu za 2021 rok wskazano, że podejmowane przez ... decyzje w obszarze finansów doprowadziły do realizacji większości wyznaczonych celów, a istotnym celem dla dalszego funkcjonowania ... jest osiągnięcie dodatniego wyniku finansowego oraz dobrych wskaźników płynności finansowej. Ponadto, w sprawozdaniu za 2021 rok wskazano, że priorytetowym celem dla ... w 2021 r. było rozszerzenie zakresu prowadzonej działalności ... poprzez uruchomienie ..., które to uruchomienie nastąpiło w ... 2021 r. W sprawozdaniu za 2021 rok wskazano również, że: „Priorytetem na rok 2022 będzie:

- wykorzystanie efektów zakończonych inwestycji do zagwarantowania ... stałego źródła przychodów i częściowe uniezależnienie możliwości finansowych ... od ... ;
- uzyskanie

Głównym zadaniem ... w 2022 roku będzie podjęcie kroków mających na celu przystąpienie do redukcji powstałego zadłużenia ... oraz maksymalizację przychodów. Jednym kierunków rozwoju w celu osiągnięcia synergii jest rozważane połączenie z” Następnie, w sprawozdaniu tym stwierdzono, że ... posiada dużą wartość zobowiązań ..., a wskaźnik zadłużenia jest wysoki lecz „pozostaje pod kontrolą”. Ponadto w sprawozdaniu za 2021 rok stwierdzono, że w 2022 r. nastąpi poprawa sytuacji w zakresie zadłużenia i płynności finansowej ... z uwagi na ograniczenie stanu epidemii, a przewidywany wzrost przychodów z tytułu świadczenia ... przez ... powinien zapewnić bieżące utrzymanie działalności ... tj. „Zwiększenie przychodów poprawi sytuację płatniczą ..., a wskaźnik zadłużenia ulegnie zmniejszeniu. Kontynuacja działalności nie będzie zagrożona.” W dalszej części sprawozdania za 2021 rok ... wskazała, że oczekuje na pozytywną decyzję ... w zakresie ... kosztów poniesionych na ..., a ... odmawia wypłaty kwoty dofinansowania poniesionej na te nakłady budowlane co w efekcie doprowadziło do konieczności wystąpienia przez ... na drogę sądową o zapłatę tych kosztów i oczekiwania na rozpatrzenie sprawy przez właściwy

sąd.

W podsumowaniu sprawozdania za 2021 rok znalazła się informacja, że ... planuje ustabilizować sytuację finansową ... w 2022 r. oraz uzyskać źródła przychodów pozwalające na zapewnienie możliwości rozwoju w kolejnych latach.

W związku z powyższym, jak wynika z omówionego sprawozdania za 2021 rok, sprawozdania niezależnego biegłego rewidenta za 2021 r. oraz ww. analizy dyskryminacyjnej za 2021 r. ... w roku 2021 pomimo dużej wartości zobowiązań zanotowała dodatki wynik finansowy tj. wynik finansowy ... za 2021 rok wykazał zysk netto w wysokości ... zł. Nie bez znaczenia jest też wartość majątku trwałego ..., która w 2021 roku wyniosła ... zł. W związku z czym, ustalenia poczynione przez Instytucję Zarządzającą w ww. analizie dyskryminacyjnej za 2021 rok (tj. wynik finansowy wskazujący na bardzo dobrą kondycję finansową ...) są spójne z ustaleniami poczynionymi w ww. sprawozdaniach wytworzonych przez niezależnego biegłego rewidenta czy też przez samą W tym miejscu podkreślenia wymaga również fakt, że rok 2021 był jeszcze okresem czasu kiedy występował na terenie Rzeczypospolitej Polskiej stan pandemii COVID-19, a co za tym idzie pomimo jego negatywnych skutków dla polskiej gospodarki ... zakończyła ten rok dodatnim wynikiem finansowym i zyskiem przekraczającym kwotę ponad ... zł. Instytucja Zarządzająca nie podziela zatem stanowiska zaprezentowanego przez ... we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie, że dane ujęte w przekazanych sprawozdaniach finansowych mają charakter księgowy i nie przekładają się na rzeczywistą ocenę sytuacji finansowej tej ..., a co za tym idzie takie stanowisko należy uznać za nieuzasadnione.

Następnie, Instytucja Zarządzająca dokonała również analizy dyskryminacyjnej sytuacji finansowej ... za 2022 rok tj. rok poprzedzający złożenie wniosku o udzielenie przedmiotowej ulgi.

4. Analiza dyskryminacyjna za rok 2022

$$W = 1,5 \times X1 + 0,08 \times X2 + 10,0 \times X3 + 5,0 \times X4 + 0,3 \times X5 + 0,1 \times X6$$

$$X1 = (... + ...) / ... = ...$$

$$X2 = ... / ... = ...$$

$$X3 = ... / ... = ...$$

$$X4 = ... / ... = ...$$

$$X5 = ... / ... = ...$$

$$X6 = ... / ... = ...$$

$$W = 1,5 \times ... + 0,08 \times ... + 10,0 \times ... + 5,00 \times ... + 0,3 \times ... + 0,1 \times ... = ... = \mathbf{1,76}$$

Wynik analizy za rok 2022: 1,76 czyli według ww. interpretacji modelu w 2022 r. Beneficjent był w dobrej kondycji finansowej (przedsiębiorstwo dobre – zakres $1 < W = 1,76 < 2$).

W związku z powyższym Instytucja Zarządzająca po dokonaniu ww. analizy oraz odnosząc się do argumentacji zaprezentowanej przez Beneficjenta we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wskazuje, że kondycja finansowa Beneficjenta w latach 2019-2020 była niekorzystna (tj. „zła kondycja finansowa”), natomiast w roku 2021 i w roku 2022 poprzedzającym złożeniu wniosku o udzielenie przedmiotowej ulgi kondycja finansowa ... była bardzo dobra i dobra, a co za tym idzie pomimo zobowiązań finansowych o charakterze ... wygenerowała zysk finansowy netto w roku 2021 na kwotę: ... zł i w roku 2022 na kwotę: ... zł. Beneficjent we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wskazuje, że wygenerowane zyski finansowe mają charakter księgowy i nie odpowiadają gromadzeniu środków pieniężnych na rachunkach bankowych, a sprawozdania finansowe „nie zawierają informacji o wysokości spłacanych rat kredytów (pozycja ta nie wpływa na wynik finansowy)” oraz wszystkie dochody przeznaczane są na finansowanie bieżącej działalności ... i spłatę „zaciąganych przez lata zobowiązań kredytowych na inwestycje w ..., a nie generowanie puli oszczędności”. Niemniej jednak, jak wynika z powyższej analizy dyskryminacyjnej oraz danych z omówionych powyżej sprawozdań finansowych pomimo dużej wartości zobowiązań wynikającej, jak sam Beneficjent przyznaje, z dużych nakładów inwestycyjnych poczynionych przez ... w ubiegłych latach, ... generuje od dwóch ostatnich lat zysk finansowy, który nie jest czynnikiem oderwanym niejako od kondycji finansowej Kondycja finansowa ... w latach 2021-2022 była dobra i bardzo dobra, a wartość wygenerowanych zysków finansowych znacznie przewyższa wartość zobowiązania do spłaty wynikającego z ostatecznej decyzji o zwrocie nr 141/22. Według stanu na koniec miesiąca sierpnia 2023 r. wartość należności głównej pozostająca do spłaty wynosiła kwotę: ... zł, natomiast odsetki w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych na dzień 31 sierpnia 2023 r. wynosiły łączną kwotę: ... zł, czyli łącznie zobowiązanie na dzień 31 sierpnia 2023 r. wynosiło kwotę: ... zł, stanowiącą około 20% zysku wygenerowanego przez ... w 2021 r. oraz około 25% zysku wygenerowanego przez ... w 2022 r. Tym samym argumentacja zawarta przez Beneficjenta we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie, że: „...konieczność jednorazowej płatności w wysokości przedmiotowego zobowiązania nie jest możliwa dla większości istniejących na rynku podmiotów gospodarczych, a tym bardziej nie pozostanie bez wpływu na działalność ...” wydaje się nieuzasadniona, ponieważ przedmiotowe zobowiązanie stanowi znacznie mniej niż połowę generowanych przez ... zysków finansowych (tj.

około ćwierć ich wartości). Oczywistym faktem jest natomiast, że jednorazowa spłata tego zobowiązania nie pozostanie bez żadnego wpływu na sytuację finansową Beneficjenta, bowiem może wpłynąć na plany rozwojowe (inwestycyjne) i strategiczne ..., ale wydaje się zasadnym twierdzenie, iż przy wysokiej wartości zobowiązań należy ograniczyć inne planowane inwestycje Ponadto, jak to już powyżej omówiono ... dokonując przekształcenia poprzez połączenie z ... miała świadomość istniejących już i ciążących na ... zobowiązań finansowych, a co za tym idzie i ich dalszego wpływu na działalność ... przez

W tym miejscu odnieść się również należy do przekazanych przez Beneficjenta dopiero w odpowiedzi na otrzymane zawiadomienie z dnia 28 czerwca 2023 r. dokumentów w postaci kopii potwierdzeń zapłaty należności względem takich podmiotów jak: ..., ..., Urząd Skarbowy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a które to dokumenty miały uwiarygodnić dane finansowe nieujęte w przekazanych sprawozdaniach finansowych. W zawiadomieniu z dnia 28 czerwca 2023 r., jak to już powyżej omówiono, Instytucja Zarządzająca pouczyła Beneficjenta o konieczności przedłożenia wszelkich dokumentów uwiarygadniających prezentowane stanowisko w sprawie. Jednakże wraz z ww. drukami zleceń płatności nie zostały przekazane przez Beneficjenta wymienione w tytułach zapłaty poszczególnych przelewów kopie dokumentów, takich jak wskazane tam umowy czy porozumienia. W związku z czym niemożliwa była weryfikacja przez Instytucję Zarządzającą aktualnego stanu istniejących zobowiązań Beneficjenta pozostających do spłaty względem innych podmiotów. Ponadto w kontekście badania przesłanek udzielenia ulgi podkreślenia wymaga fakt dokonywania przez Beneficjenta spłat należności względem innego podmiotu (tj. ...) na kwoty (tj. ... zł, ... zł, ... zł, ... zł, ... zł), przekraczające wysokość dotychczas dokonanych do Instytucji Zarządzającej poszczególnych częściowych wpłat przedmiotowego zobowiązania (tj. trzech kwot w wysokości po ... zł i kwoty ... zł). Możliwości płatnicze ... względem innych należności/zobowiązań kształtują się więc na wyższym poziomie niż te deklarowane w ramach wniosku o udzielenie ulgi.

Ponadto, jak to już powyżej omówiono, z uwagi na niekompletność materiału dowodowego złożonego przez Beneficjenta niemożliwa była identyfikacja kwoty całości zobowiązania ... względem podmiotu, a po dokonanej analizie okazanych przelewów wysnuto przypuszczenie, iż może to być zobowiązanie z roku 2022, czyli w momencie, gdy Beneficjent miał już świadomość konieczności zwrotu środków dofinansowania wraz z odsetkami do Instytucji Zarządzającej. Jednocześnie zaznaczyć również w tym miejscu należy, że jak wynika z przekazanych przez Beneficjenta ww. potwierdzeń przelewów zostały na nich wygenerowane przez Beneficjenta

w sposób selektywny informacje dotyczące wyłącznie określonych ww. podmiotów i przekazywanych do nich płatności czyli obciążeń na rachunku, a co za tym idzie brak jest na nich pełnych informacji co do kwot uznań na rachunku czy innych obciążeń finansowych. Tym samym analiza materiału dowodowego w zakresie przesłanki możliwości płatniczych ... została dokonana na przekazanym ww. materiale dowodowym i w zakresie danych tam zawartych.

Nie ulega żadnej wątpliwości w analizowanej sprawie, że przedmiotowe postępowanie prowadzone jest na wniosek Beneficjenta, a co za tym idzie ciężar udowodnienia wniosku o udzielenie ulgi spoczywa na jego Wnioskodawcy czyli na Beneficjencie, który posiada wszelkie i kompletne informacje co do uwodnienia składanych tez i argumentów. Zgodnie z ogólną zasadą postępowania dowodowego, ciężar dowiedzenia spoczywa bowiem na tym, kto wywodzi określone skutki prawne. Ponadto Beneficjent zobowiązany był do udowodnienia i wykazania wszystkich okoliczności, które jego zdaniem uzasadniają udzielenie przedmiotowej ulgi.

W związku z powyższym, omówiona powyżej analiza złożonej przez Beneficjenta w dniu 12 lipca 2023 r. dokumentacji została dokonana w oparciu o dane widniejące w przekazanym przez Beneficjenta materiale dowodowym, a nieudzielenie przez Beneficjenta kompletnej informacji o stanie i aktualnej wysokości istniejących zobowiązań uniemożliwiła pełną weryfikację wskazywanego przez Beneficjenta stanu faktycznego.

Ponadto, w tym miejscu odnieść się również należy do następującego stanowiska Beneficjenta z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy: „*Spełnione zostało więc kryterium finansowe pozwalające na uwzględnienie wniosku. Wnioskodawca nie chce uciec od spłaty zobowiązania, a jedynie rozłożyć je na raty, co pozwoli na bezpieczne kontynuowanie bieżącej działalności i niezakłócone ...*” Beneficjent dopiero (tj. Beneficjent nie złożył tego harmonogramu od momentu wnioskowania o ulgę poprzez całe postępowanie aż do wydania decyzji nr 244/23, a także również i nie załączył go do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy) w odpowiedzi na otrzymane zawiadomienie z dnia 28 czerwca 2023 r. przekazał do Instytucji Zarządzającej harmonogram spłaty rat zobowiązania w podziale na 10 comiesięcznych rat. Beneficjent w piśmie z dnia 10 lipca 2023 r. harmonogram spłaty wnioskowanych rat określił jako 10 rat płatnych do 15-tego dnia miesiąca począwszy od miesiąca sierpnia 2023 r. do miesiąca maja 2024 r. bez jednoczesnego podania ich wysokości tj. określono jedynie termin wpłaty poszczególnej raty i ich ilość. Instytucja Zarządzająca opierając się zatem na wysokości zobowiązania wskazanej przez Beneficjenta we wniosku o udzielenie ulgi z dnia 6 lutego 2023 r. w kwocie: ... zł i odpowiadającej wysokości tego zobowiązania istniejącej na dzień wystawienia Upomnienia tj. na dzień 25 stycznia 2023 r.

wskazuje, że poszczególne wysokości raty w ich podziale na 10 miesięcy winna wynosić kwotę: ... zł. Następnie, odnosząc się do aktualnej (tj. pozostającej do spłaty po dokonanych częściowych wpłatach zobowiązania) na koniec miesiąca sierpnia 2023 r. wysokości kwoty tego zobowiązania: ... zł należy wskazać, że poszczególne wysokości raty w ich podziale na 10 miesięcy winna wynosić kwotę: ... zł. Nadmienić również należy, że wartość zobowiązania stale wzrasta o kwotę naliczanych za każdy dzień odsetek w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. W związku z czym wskazać należy, że wysokość poszczególnej raty spłaty zobowiązania w ich podziale na 10 miesięcy powinna wynosić kwotę przekraczającą ... zł. Termin dokonania przez Beneficjenta jednej z częściowych wpłat zobowiązania (tj. 23.08.2023 r.) również nie jest spójny z terminem deklarowanym w ww. piśmie Beneficjenta z dnia 10 lipca 2023 r. Instytucja Zarządzająca pragnie również wskazać, że Beneficjent po złożeniu wniosku o udzielenie przedmiotowej ulgi i po wydaniu decyzji nr 244/23 dokonał następujących częściowych wpłat zobowiązania:

1. w dniu 23 maja 2023 r. wpłacono kwotę ... zł,
2. w dniu 06.06.2023 r. kwotę ... zł,
3. w dniu 24.07.2023 r. kwotę ... zł,
4. w dniu 23.08.2023 r. kwotę ... zł.

Jak wynika z powyższego, Beneficjent dokonuje poszczególnych częściowych wpłat zobowiązania w wysokościach niższych niż te, które mogłyby wynikać z harmonogramu rat spłaty zobowiązania tj. zgodnie z ww. analizą Instytucji Zarządzającej kwota poszczególnej raty powinna być powyżej kwoty ... zł. Co więcej przedmiotowe dokonane częściowe wpłaty zobowiązania do Instytucji Zarządzającej są o wiele niższe od poszczególnych kwot przelewów pozostałych zobowiązań Beneficjenta względem innych wierzycieli tj. za okres od stycznia 2023 r. do lipca 2023 r. w ramach analizy spłat należności przez Beneficjenta względem podmiotu ... stwierdzono poszczególne kwoty w wysokości np.: ... zł.

W związku z powyższym Instytucja Zarządzająca powzięła uzasadnione wątpliwości co do prawidłowości deklarowanego przez Beneficjenta harmonogramu spłat rat zobowiązania, mając w szczególności na uwadze nieokreślenie w tym harmonogramie przez Beneficjenta podstawowej informacji, jaką jest wysokość wnioskowanej deklarowanej comiesięcznej raty do spłaty. Nie bez znaczenia jest też fakt, że o konieczności sporządzenia tego harmonogramu Beneficjent był już uprzednio wielokrotnie informowany przez Instytucję Zarządzającą na podstawie zawiadomień przesłanych przed wydaniem decyzji nr 244/23 oraz później w uzasadnieniu tej decyzji z dnia 10

maja 2023 r. Brak tak istotnej informacji, jaką jest wysokość deklarowanej comiesięcznej raty do spłaty, uniemożliwił rozpoznanie wniosku o udzielenie ulgi zgodnie z żądaniem Beneficjenta. Jednocześnie, Instytucja Zarządzająca pragnie również odnieść się do następującego stanowiska Beneficjenta we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy: „Przytaczane przez organ przepisy pozwalające na przyznanie ulgi w spłacie zobowiązań nie przewidują w ogóle możliwości badania źródła zobowiązania oraz przyczyn jego powstania – a jedynie odnoszą się do kryterium finansowego, gospodarczego i interesu społecznego w przyznaniu ulgi.” Beneficjent w tej części wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzucił Instytucji Zarządzającej, że przedmiotem postępowania o udzielenie ulgi nie jest badanie trafności rozstrzygnięcia o obowiązku zwrotu dofinansowania, źródła środków będących przedmiotem zwrotu czy przedmiotu samego projektu. Instytucja Zarządzająca uznaje powyższą argumentację Beneficjenta za całkowicie bezpodstawną, ponieważ w decyzji nr 244/23 badane były przesłanki udzielenia wnioskowanej ulgi, a nie przesłanki zwrotu dofinansowania. W uzasadnieniu decyzji nr 244/23 Instytucja Zarządzająca w sposób jasny i czytelny wskazała Beneficjentowi, że za odmową udzielenia wnioskowanej ulgi stał brak zaistnienia w analizowanej sprawie względów społecznych, gospodarczych czy możliwości płatniczych Beneficjenta. Przesłanki zwrotu środków dofinansowania zostały omówione w decyzjach wydanych w odrębnym postępowaniu administracyjnym tj. w decyzji nr 125/21 utrzymanej w mocy decyzją nr 141/22. Nieuzasadnione jest zatem całkowicie stanowisko Beneficjenta, że kwestia stwierdzonej nieprawidłowości skutkującej obowiązkiem zwrotu środków dofinansowania z odsetkami, była kwestią omawianą w ramach badania przesłanek udzielenia wnioskowanej ulgi. Instytucja Zarządzająca w uzasadnieniu decyzji nr 244/23 wskazała jedynie na oczywisty fakt przejścia istniejących zobowiązań ... przez ... w momencie połączenia obu tych W związku z czym wskazano jedynie, że istniejące zobowiązanie określone w decyzji nr 125/21 i 141/22 zostało w momencie połączenia obu tych podmiotów przejęte przez ..., któr... miał... więc świadomość jakie zobowiązanie tym samym przyjmuje. Bezasadne jest zatem stanowisko Beneficjenta w tej kwestii zawarte we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W związku z powyższym i mając na uwadze omówioną powyżej analizę przedmiotowej sprawy udzielenia ulgi należy podkreślić również fakt, że postępowanie o udzielenie ulgi zostało wszczęte na pisemny wniosek Beneficjenta z dnia 6 lutego 2023 r., który oczekując określonego, korzystnego dla siebie rozstrzygnięcia w okresie od dnia złożenia tego wniosku do dnia wydania decyzji poprzedzającej tj. decyzji nr 244/23 nie dokonał żadnej wpłaty na poczet istniejącego zobowiązania.

Ponadto, Beneficjent pomimo osiągniętego na koniec roku 2021 i 2022 r. zysku finansowego z prowadzonej działalności (tj. w 2021 r. zysk netto kwota: ... zł, a w 2022 r. zysk netto kwota: ... zł) nie dokonał do dnia 23.05.2023 r. żadnej wpłaty na poczet spłaty przedmiotowego zobowiązania określonego decyzją nr 125/21 utrzymaną w mocy decyzją nr 141/22.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy za udzieleniem ulgi nie przemawiają więc żadne względy gospodarcze ani społeczne. Pozytywne rozpatrzenie wniosku o udzielenie ulgi wymaga wykazania przez Beneficjenta – **uzasadnionych względów społecznych lub gospodarczych, a w szczególności możliwości płatniczych Zobowiązanego.**

Ważne względy społeczne lub gospodarcze zobowiązanego w rozumieniu art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. „b” ustawy o finansach publicznych to sytuacje, gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności nie jest on w stanie uregulować zaległości, przy czym nie można ich utożsamiać z subiektywnym przekonaniem dłużnika. O istnieniu względów społecznych lub gospodarczych zobowiązanego decydować powinny kryteria zobiektywizowane, zgodnie z powszechnie aprobowaną hierarchią wartości. Nie każde trudności finansowe mogą uzasadniać zastosowanie ulgi w postaci rozłożenia spłaty zobowiązania na raty, lecz tylko takie, które w konkretnych okolicznościach wiązałyby się z zagrożeniem istotnego interesu zobowiązanego. Beneficjent może przedłożyć wszelkie dowody, które mogą przyczynić się do wyjaśnienia i rozpatrzenia sprawy. Jeżeli, dana okoliczność może być stwierdzona dokumentem urzędowym należy taki dokument przedłożyć (por.: wyrok NSA w Warszawie z dnia 14 stycznia 2021 r., sygn. akt I GSK 1605/20).

Kwotę dofinansowania do zwrotu zgodnie z ustawą o finansach publicznych stanowią środki publiczne, które stanowią niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym, a które należy rozumieć, jako należności niebędące podatkami i opłatami, stanowiącymi dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publiczno-prawnych.

W związku z powyższym, Instytucja Zarządzająca w ramach analizy przedmiotowej sprawy zbadała czy w sprawie zachodzą przesłanki umożliwiające zastosowanie ulg o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. „b” u.f.p., tj. czy za przyznaniem ulgi przemawiają **względy społeczne bądź względy gospodarcze**, w tym **możliwości płatnicze zobowiązanego**. W zakresie tego badania Instytucja Zarządzająca działała w oparciu o obowiązujące przepisy prawa oraz omówione powyżej w sposób szczegółowy orzecznictwo sądów administracyjnych w zakresie definicji pojęć takich jak „względy społeczne /gospodarcze”. Względy gospodarcze zostały więc zdefiniowane jako

sytuacja, w której znalazła się strona wnioskująca o przyznanie ulgi, z powodów niezależnych od jej działania, a których skutkiem jest takie pogorszenie się jej kondycji finansowej, że nie będzie w stanie wywiązać się ze zobowiązania będącego przedmiotem wniosku. Pojęcie to odniesiono więc do sytuacji nadzwyczajnych czy zdarzeń losowych, na które Beneficjent prowadząc działalność w normalnej sytuacji ekonomicznej nie miał wpływu, tj. nie doprowadził do niej swoim postępowaniem, a pogorszenie sytuacji finansowej nie nastąpiło z jego winy. Jak to powyżej szczegółowo omówiono Beneficjent wskutek suwerennych decyzji, bez udziału żadnego czynnika tzw. „siły wyższej”, kształtował i wciąż kształtuje wysokość zobowiązania do spłaty i tym samym brak jest znamion sytuacji nadzwyczajnych czy zdarzeń losowych w analizowanej sprawie. Ponadto, ... pomimo istniejących zobowiązań dokonywała znacznych nakładów inwestycyjnych. W związku z czym, zdaniem Instytucji Zarządzającej w przedmiotowej sprawie nie zaistniały żadne względy gospodarcze przemawiające za udzieleniem wnioskowanej ulgi w spłacie zobowiązania. Z kolei względy społeczne zdefiniowano jako dyrektywę postępowania nakazującą respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, takich jak: sprawiedliwość, zaufanie obywateli do organów władzy. Instytucja Zarządzająca odnosząc się do stanowiska Beneficjenta stwierdziła, że rodzaj prowadzonej przez ten podmiot działalności (...) nie może być jedynym czynnikiem decydującym przy wydawaniu decyzji o udzieleniu ulgi, ponieważ takie podmioty nie mogłyby nigdy być beneficjentami pomocy publicznej, gdyż weryfikacja prawidłowości realizowania przez nie projektów zakończona decyzją zwrotną, napotykałaby na problemy związane z odzyskiwaniem orzeczonych do zwrotu kwot z uwagi na rodzaj Beneficjenta. Odnosząc się do przesłanki względów społecznych, należy zwrócić uwagę, że ulgi w spłacie należności publicznoprawnych są wyjątkiem, istotnym odstępstwem od konstytucyjnej zasady powszechnego obowiązku ponoszenia ciężarów i świadczeń publicznych. Ich przyznanie stawia wnioskodawcę w sytuacji korzystniejszej, uprzywilejowanej w porównaniu do sytuacji, w jakiej funkcjonują pozostałe podmioty obowiązane do ponoszenia tych ciężarów. Z tej przyczyny udzielenie ulgi powinno mieć zastosowanie w wyjątkowych przypadkach i być konsekwencją zaistnienia konkretnych okoliczności przemawiających za udzieleniem ulgi. W przedmiotowej sprawie należy mieć na uwadze, że realizacja projektów z udziałem funduszy europejskich zawsze jest obarczona ryzykiem w postaci naruszenia obowiązujących procedur, czy też niezrealizowania założonych wskaźników, co skutkuje koniecznością zwrotu przyznanego dofinansowania, dlatego przystąpienie do tego typu działań powinno być poprzedzone wnikliwą analizą własnej sytuacji finansowej. Beneficjent wnioskując o dofinansowanie analogicznie jak każde przedsiębiorstwo powinien mieć

na uwadze, że ewentualne niepowodzenia przy realizacji projektu obarczą jego konto, jako Beneficjenta tych środków. W szczególności Beneficjent powinien zawsze brać pod uwagę ryzyko niezrealizowania założeń projektowych już w chwili przystąpienia do konkursu w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020.

Mając powyższe na uwadze, Instytucja Zarządzająca stwierdza, że w sprawie również nie zachodzi przesłanka względów społecznych zawarta w treści art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. „b” u.f.p., determinująca udzielenie wnioskowanej ulgi.

W związku z powyższym szczególnie nacisk położono na analizę sytuacji ekonomicznej Beneficjenta. Co zresztą zostało szczegółowo omówione w niniejszej decyzji poprzez dokonaną analizę dyskryminacyjną, która pozwoliła ustalić, że sytuacja ekonomiczna Beneficjenta od roku 2021 przez rok 2022 jest w dobrej kondycji.

Beneficjent nie wykazał więc powyższych przesłanek uzasadniających udzielenie ulgi, a odnosząc się do przesłanki możliwości płatniczych zobowiązanego z przedstawionych dokumentów wynika, że bez znacznego uszczerbku finansowego ... jest w stanie uregulować zobowiązanie wynikające z decyzji nr 125/21 i 141/22, gdyż osiągnięty wynik finansowy tj. zysk finansowy od przynajmniej 3 lat (2020-2022) jest dodatni. Z ujętych w sprawozdaniach finansowych danych wynika, że ... na bieżąco reguluje zobowiązania, spłaca zaciągnięte kredyty oraz pożyczki.

Nie można więc przyjąć, że Beneficjent posiada trudną sytuację finansową, ponieważ wywiązuje się ze spłaty zobowiązań wobec innych jednostek, osiągając przy tym na koniec roku obrachunkowego zysk. Podkreślenia ponownie wymaga fakt, że pomimo osiągnięcia przez Beneficjenta w 2020 r., w 2021 r. oraz w 2022 r. zysku finansowego nie uregulowano jednocześnie należnego zobowiązania wobec Instytucji Zarządzającej.

W przedmiotowej sprawie nie można więc mówić o braku „możliwości płatniczych” Beneficjenta, gdyż osiągając w 3 kolejnych latach (2020 - 2022) zysk finansowy z prowadzonej działalności, nie dokonał jednocześnie spłaty przedmiotowego zobowiązania. Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca, poddaje w wątpliwość wiarygodność wniosku Beneficjenta oraz jego zapewnienia co do możliwości spłaty uznając tym samym, iż nie można ocenić sytuacji majątkowej Wnioskodawcy jako nierokującej możliwościami spłaty zobowiązań publicznoprawnych.

Ulga w postaci rozłożenia zaległości na raty wraz z odsetkami naliczonymi jak dla zaległości podatkowych oraz umorzenie odsetek mimo, iż występują obok siebie w treści przepisu art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. „b” u.f.p. powodują różne konsekwencje dla finansów publicznych. Beneficjent

zawnioskował o ulgę w postaci rozłożenia na 10 comiesięcznych rat i w tym przypadku odroczone zostaje również termin spłaty tego zobowiązania. Analizując sytuację finansową Beneficjenta Instytucja Zarządzająca doszła do wniosku, że odroczenie zapłaty zobowiązania mogłoby spowodować długotrwałe rozłożenie w czasie zwrotu dofinansowania. Należy jednak pamiętać, że do tego, aby została wydana decyzja w sprawie zastosowania jednej z ulg konieczne jest stwierdzenie wystąpienia przesłanek wynikających z ww. przepisu prawa (vide: art. 64 u.f.p.). Jak wynika z analizy stanu faktycznego w niniejszej sprawie nie zachodzą takie okoliczności (przesłanki/względy), a zatem Instytucja Zarządzająca musi podjąć decyzję o odmowie rozłożenia na raty spłaty powstałego zobowiązania wraz z należnymi odsetkami wynikającego z decyzji ostatecznej nr 141/22.

Takie stanowisko jest zgodne z ugruntowaną linią orzecniczą sądów zgodnie z którą: „*organ winien ocenić, czy w sprawie zachodzi przypadek uzasadniony względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego. W przypadku stwierdzenia, że taka sytuacja nie występuje, organ nie ma możliwości udzielenia stronie wnioskowanej ulgi. W przypadku natomiast stwierdzenia występowania pozytywnych przesłanek do udzielenia ulgi jej zastosowanie jest prawem, a nie obowiązkiem organów*” (por.: wyrok WSA w Szczecinie sygn. akt I SA/Sz 280/19 z dnia 2 października 2019 r.).

Mając na uwadze powyższe oraz stosownie do treści art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. „b” u.f.p., właściwy organ może na wniosek zobowiązanego umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności - w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi Beneficjenta. Instytucja Zarządzająca musi mieć również na względzie, że przyznanie ulgi jednemu podmiotowi może skutkować zarzutem stawiania go w sytuacji uprzywilejowanej w stosunku do innych podmiotów, które wywiązują się rzetelnie z nałożonych na nie korekt finansowych (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt III SA/Wa 1159/10). Takim decyzjom sprzeciwiają się zasady wolnego rynku i wolności gospodarczej. Zapisy powyższej ustawy dają Instytucji Zarządzającej możliwość udzielenia ulgi w spłacie należności pieniężnych o charakterze niepodatkowych należności publicznoprawnych. Chodzi o możliwość umarzenia należności publicznoprawnych w całości albo w części lub odraczania bądź rozkładania na raty. Instytucja Zarządzająca jest zobowiązana do równorzędnego traktowania podmiotów korzystających ze wsparcia w postaci dofinansowania.

W ocenie Instytucji Zarządzającej istotnym argumentem przemawiającym za odmową przyznania ulgi, jest fakt, że kwota przypadająca do zwrotu pochodzi w całości ze środków unijnych, których Instytucja Zarządzająca jest jedynie dysponentem i które mogą być przeznaczone jedynie na wydatki uznane za kwalifikowalne w danym działaniu programu operacyjnego i zgodnie z warunkami dofinansowania wskazanymi w umowie o dofinansowanie. Środki wydatkowane w sposób nieprawidłowy muszą zostać zwrócone do budżetu Unii Europejskiej na koniec danego okresu programowania. Choć decyzje o zastosowaniu ulg w spłacie zobowiązań oparte są na tzw. uznaniu administracyjnym, to wierzyciel - w przeciwieństwie do wierzyciela w cywilnoprawnych stosunkach zobowiązaniowych - nie ma swobody w dysponowaniu wierzytelnością publicznoprawną, szczególnie że w przedmiotowej sprawie wierzytelność ta dotyczy środków publicznych z udziałem środków unijnych, co do których Instytucja Zarządzająca jest jedynie dysponentem, a wydatkowanie i rozliczenie przyznanego dofinansowania musi przebiegać w okresie programowania. W przypadku braku odzyskania tych środków przez Instytucję Zarządzającą obciążają one budżet Województwa Świętokrzyskiego, chyba że Instytucja Zarządzająca nie odzyskała ich pomimo wykorzystania wszelkich dostępnych środków, w tym postępowania egzekucyjnego i przyjętych form zabezpieczenia.

Ponadto, odnosząc się do liczby 10 rat wskazanych przez ... w piśmie z dnia 10 lipca 2023 r., Instytucja Zarządzająca wskazuje, że przyjęcie systemu ratalnego oznaczałoby jednocześnie wydłużenie okresu odzyskania środków wypłaconych w ramach RPOWŚ na lata 2014-2020 o kolejny rok, co nie jest bez znaczenia, jeżeli chodzi o konieczność niezwłocznego egzekwowania należności w związku z kończącym się okresem programu operacyjnego, a co za tym idzie wszelkie należności wypłacone w ramach tego Programu, które zostały wykorzystane z naruszeniem procedur, powinny być niezwłocznie zwrócone do Komisji Europejskiej.

... zawnioskował o udzielenie ulgi dopiero w 2023 r. po wystawieniu ww. upomnienia nr 1/2023, a do czasu złożenia przedmiotowego wniosku o ulgę w postaci ratalnej spłaty oraz do czasu wydania decyzji nr 244/23, żaden z podmiotów tj. ani ... ani obecnie ..., który wstąpił w prawa i obowiązki ..., od 2021 roku, w którym została wydana decyzja zwrotowa nr 125/21 nie podjął żadnej czynności zmierzającej do chociaż częściowego uregulowania zobowiązania. Tym samym, Instytucja Zarządzająca nie widzi podstaw do pozytywnego rozpatrzenia przedmiotowego wniosku o ulgę.

Mając na uwadze powyższe, Beneficjent miał świadomość, że odpowiedzialność za właściwą realizację przedmiotowej inwestycji spoczywa na nim, a co za tym idzie powinien również

odpowiednio się zabezpieczyć na okoliczność ewentualnych konsekwencji finansowych w przypadku wykrycia przez organy kontrolne nieprawidłowości w realizacji przedmiotowego projektu. Należy również nadmienić, że w przedmiotowej sprawie również interes publiczny przemawia za odmową udzielenia wnioskowanej ulgi, gdyż naruszona zostałaby zasada równego traktowania beneficjentów.

Zdaniem Instytucji Zarządzającej w analizowanej sprawie nie zachodzą przesłanki przemawiające za udzieleniem wnioskowanej ulgi tj. nie zaistniały żadne względy społeczne czy gospodarcze, ponieważ aktualna sytuacja ... jest konsekwencją jego wcześniejszych działań i suwerennych decyzji, a możliwości płatnicze ... pozwalają bez większego uszczerbku finansowego na dokonanie spłaty przedmiotowego zobowiązania.

Mając na uwadze powyższe oraz przywołane orzecznictwo sędowo-administracyjne, Instytucja Zarządzająca stwierdza, że w ramach analizowanej sprawy nie zaistniały żadne omówione powyżej przesłanki umożliwiające rozłożenie na raty całości zobowiązania. Co więcej udzielenie wnioskowanej ulgi byłoby wysoce niepożądane z punktu widzenia interesu społecznego i gospodarczego, bowiem to w jego definicji wskazano konieczność respektowania wartości wspólnych dla całego społeczeństwa, jak sprawiedliwość, bezpieczeństwo, zaufanie obywateli do organów władzy. W związku z czym, Instytucja Zarządzająca wykonując zadania, o których mowa w ustawie wdrożeniowej powinna uwzględniać zasadę równego dostępu do pomocy wszystkich kategorii beneficjentów w ramach programu oraz zapewniać przejrzystość reguł stosowanych przy ocenie projektów.

Instytucja Zarządzająca po ponownym przeanalizowaniu złożonej przez Beneficjenta dokumentacji oraz dokumentacji zgromadzonej dodatkowo przez Instytucję Zarządzającą stoi na stanowisku, że w omawianej sprawie nie zaistniały żadne szczególne i wyjątkowe okoliczności uzasadniające przyznanie w ramach uznania administracyjnego wnioskowanej ulgi w spłacie zobowiązania. Tym bardziej, że sytuacja Beneficjenta nie jest efektem nagłych, losowych zdarzeń, lecz skutkiem podejmowanych działań gospodarczych i finansowych przez

Kierując się powyższym oraz mając na uwadze cały, zgromadzony dotychczas materiał dowodowy, Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, wydając niniejszą decyzję opartą się o stan faktyczny i prawny według chwili jej wydania, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności faktyczne sprawy.

W świetle powyższego po ponownej analizie stanu faktycznego, Zarząd Województwa Świętokrzyskiego jako Instytucja Zarządzająca Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020 orzeka jak w sentencji tj. utrzymuje w mocy Decyzję nr 244/23 z dnia 10 maja 2023 r.

Pouczenie

Decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Skargę wnosi się za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego. Wpis od skargi wynosi 200,00 zł. Beneficjent ma możliwość ubiegania się przed sądem o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO
ANDRZEJ BĘTKOWSKI
(dokument podpisano elektronicznie)

Decyzję otrzymują:

- 1) ...,
- 2) a/a.